

**ΑΝΑΖΗΤΗΣΤΕ
Ο,ΤΙ ΣΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ:**

«Μαθητές και Σχολείο -
Μια σχέση ζωής»
ΣΕΛ: 02

«Εμείς και ...οι άλλοι»
ΣΕΛ: 03

«Εκφραζόμαστε ... με λόγο
και μουσική»
ΣΕΛ: 04

Οι δράσεις μας
«Σχολείο δεν είναι μόνο θρανίο»
ΣΕΛ: 08

Αθλητικά
Συνέντευξη:
«Το πιο ακριβό πράγμα
στη ζωή είναι ο Χρόνος.
Διακρίσεις Στίβου»
ΣΕΛ:10

Ας μιλήσουμε ΔΙΑ την ΤΡΟΦΗΝ
ΣΕΛ: 12
Σάτιρα
ΣΕΛ:12
Facebook
ΣΕΛ: 07

Ο κόσμος λέει « το κακό τρίτωσε»!

Εμείς όμως αποδεικνύουμε πως
Τρίτωσε το ΚΑΛΟ.

Οι μαθητές του Γυμνασίου Πεύκων
αποφάσισαν με ενθουσιασμό, επι-
μονή και όρεξη να ξαναπιάσουν τη
σκυτάλη για 3η φορά και να στολί-
σουν με ένα καινούριο schoolariki
τη φετινή μας χρονιά.

Στην πορεία της προσπάθειας
αυτής κατέθεσαν τους προβληματι-
σμούς τους, μοιράστηκαν τις ανησυ-
χίες τους, εμπνεύστηκαν από ποικίλα
ερεθίσματα της σχολικής ζωής, συ-
νεργάστηκαν με φιλότιμο, συνδύα-
σαν τα ταλέντα τους και
εκφράστηκαν με πλούσιο, γραπτό
λόγο, σε μια εποχή όπου κυρίως η ει-
κόνα κυριαρχεί.

Με χαρά φυλλομετρούμε το απο-
τέλεσμα της δημιουργικής αυτής
προσπάθειας.

Οι υπεύθυνοι καθηγητές

Γριζοπούλου Ελένη
Καρανάσιου Βασιλική
Στράνταρη Ολυμπία
Τοκαλατσιδής Σωτήρης

Η συμμετοχή σκοτώνει την αδιαφορία

Τα μέλη της σχολικής εφημερί-
δας, μαθητές με ευαισθησίες και
ανάγκες να συμβάλλουν στην αλ-
λαγή, καταθέτουν τους αρχικούς προ-
βληματισμούς και τις ανησυχίες τους.

Η συντακτική ομάδα κατέγραψε:

- ✓ Με προβληματίζει το αρχικό ενδιαφέ-
ρον που μετατρέπεται σε αδιαφορία
- ✓ Με προβληματίζει η απρόσωπη κατά-
σταση των ανθρώπων του δυτικού κό-

σμου και η έλλειψη ιδεαλισμού.

- ✓ Με προβληματίζει η έλλειψη έργων
αναβάθμισης του τόπου μου και ιδιαι-
τερα του σχολείου.
- ✓ Με απασχολεί το γεγονός ότι πολλά κα-
ταστήματα έχουν κλείσει και λόγω οικο-
νομικής κρίσης ο κόσμος έχει πολλές
ανάγκες.
- ✓ Με απασχολούν οι διατροφικές διατα-
ραχές και οι ελλιπείς γνώσεις των μαθη-
τών πάνω στο συγκεκριμένο θέμα

- ✓ Με απασχολεί το γεγονός ότι δεν υπάρ-
χει κατάλληλη υποδομή για άτομα με
ειδικές ανάγκες στο κέντρο της
Θεσ/νίκης. Ακόμα και ορισμένα πεζο-
δρόμια για τυφλούς που υπάρχουν
είναι κατεστραμμένα και πολλές φο-
ρές οι πολίτες παρκάρουν τα αυτοκί-
νητά τους σε αυτά, χωρίς να
σκέφτονται τις συνέπειες που θα έχει
η πράξη τους αυτή.

- ✓ Με απασχολεί το μέλλον μου.

Καλώς σας... ξαναβρήκαμε!

Σε μια εποχή που το διαδίκτυο έφερε τα πάνω κάτω στην
ενημέρωση και στην επικοινωνία, ίσως αναρωτηθεί κανείς,
για ποιο λόγο μια ομάδα παιδιών και εκπαιδευτικών, να επι-
χειρήσουν να εκδώσουν μια σχολική εφημερίδα. Μια ματιά
στις σελίδες της θα σας δείξει ότι είναι ένα βήμα για να ακου-
στεί η φωνή τους και να εκφραστούν οι ευαισθησίες τους, μια
ευκαιρία για να καταλάβουν στη πράξη πώς παράγονται και
πώς λειτουργούν τα μέσα μαζικής επικοινωνίας, αλλά και μια
αφορμή για διαθεματικότητα, συνεργασία, κριτική επιλογή

και αποτίμηση. Είναι «το δίκτυο των φυσικών ενδιαφερόντων
των παιδιών», όπως είπε ο Φρενέ, που έβαζε τις σχολικές
εφημερίδες στο κέντρο της παιδαγωγικής του.

Καλωσορίζω, λοιπόν, την τρίτη έκδοση της εφημερίδας
μας «Schoolariki» που στολίζει για μια ακόμη φορά τη scho-
λική μας ζωή.

Συγχαίρω και ευχαριστώ θερμά την εκδοτική ομάδα, μαθη-
τές και μαθήτριες, καθηγητές και καθηγήτριες.

Η διευθύντρια **Βέτα Τσαλίκη**

«Να 'σαι καλά δάσκαλε!»

Κι όταν μεγάλωσε κοίταξε γύρω του, μα δεν είδε τίποτα. Άδαιοι δρόμοι, άγνωστοι άνθρωποι, ανιαρές προσωπικότητες, χαμένα όνειρα. Αναρωτήθηκε ποιο το νόημα, ποια η σημασία. Αυτό το κενό πάγωσε την ψυχή του. Και τότε κάτι έλαμψε μέσα του: η φιγούρα του καθηγητή του, του καλύτερου στον κόσμο όπως έλεγε, ήρθε στο μυαλό του. Μαζί με αυτήν την εικόνα θυμήθηκε και μία χαρακτηριστική φράση του δασκάλου του «ο στόχος μας στη ζωή δεν είναι να βρούμε τον λόγο που ζούμε αλλά να δημιουργήσουμε εμείς έναν, ώστε να μας κρατάει ζωντανούς», έλεγε. «Αυτό

είναι!» σκέφτηκε.

Από την άλλη κιόλας μέρα έπιασε δουλειά. Σηκώθηκε νωρίς το πρωί και κρέμασε στους δρόμους και στα φανάρια ταμπέλες με λόγια εμπυχωτικά: «χαμογέλα», έλεγε μία, «σκέψου θετικά» μία άλλη. Μόλις τελείωσε πήγε στο νοσοκομείο. Επισκέφθηκε όλους τους ασθενείς και τους χάρισε κάτι ανεκτίμητο: συντροφιά, υποστήριξη και ένα γλυκό χαμόγελο. Αργότερα πέρασε από το ίδρυμα και χάρισε παιχνίδια και χρήματα. Έπαιξε με τα παιδιά και τους δίδαξε τι θα πει να ενδιαφέρεσαι πραγματικά για τον άλλον.

Η συμπεριφορά του και οι πράξεις του μαθεύτηκαν

στο χωριό και έγιναν αντικείμενο συζητήσεων. Με τον καιρό όλο και περισσότεροι άνθρωποι ακολούθησαν το παράδειγμά του.

Το χωριό γιόρταζε. Κάθε πολίτης τώρα πια νοιαζόταν. Τα ανιαρά πρόσωπα και οι κενές εκφράσεις αντικαταστάθηκαν από λαμπερά χαμόγελα. Οι τότε βαρετές ζωές απόκτησαν νόημα. Τώρα ξεκαθάρισαν όλα μέσα του: «τη ζωή τη βλέπεις με ό,τι μάτια εσύ επιλέξεις!» Και αυτός σίγουρα τώρα πια θα την έβλεπε όμορφη! Κοίταξε στον ουρανό και αναφώνησε: «Να 'σαι καλά δάσκαλε!»

Εβίτα Κωσταδήμα Β3

Τι είναι το σχολείο για σένα;

Το σχολείο προσφέρει στον άνθρωπο το να μάθει για την ιστορία του τόπου του, να νοιάζεται για το συνάνθρωπό του, να ζει αρμονικά με τους άλλους, να μάθει για τις δυσκολίες της ζωής, να γίνει καλύτερος άνθρωπος....

Οδυσσέας Σπανόπουλος Β5

Το σχολείο είναι μία κοινωνία που προσφέρει το καλύτερο δώρο σε κάθε παιδί, τη γνώση, η οποία είναι το μέλλον του κάθε παιδιού, είναι ...το διαβατήριο για το μέλλον...

Ευγένιος Ποτζίδης Β5

Το σχολείο, ως θεσμός, από τα παλιά χρόνια θεωρείται πολύ σημαντικό, διότι έχει βοηθήσει στην ανάπτυξη του πολιτισμού, σε κάθε κράτος.

Κώστας Πούλιος Β5

Το σχολείο δεν προσφέρει μόνο γνώσεις, γιατί και οι δάσκαλοι πλάθουν το χαρακτήρα και τη συμπεριφορά του ανθρώπου από τη μικρή του ηλικία. Βοηθούν τους γονείς να μεγαλώσουν τα παιδιά σωστά...

Ευθυμία Σκεπαστιανού Β5

Για αρκετά παιδιά το σχολείο θεωρείται αγγαρεία! Ξύπνα το πρωί, ντύσου, κι όταν γυρίσεις, διάβασμα, καθόλου χρόνος για βόλτα, καθόλου ελεύθερος χρόνος. Όμως τι προσφέρει το σχολείο στον άνθρωπο; Στο δικό μας σχολείο υπάρχει μια πινακίδα που γράφει: «Οι ρίζες της παιδείας είναι πικρές, όμως οι καρποί της είναι γλυκοί».

Ειρήνη Πορτοκαλίδου Β5

Το σχολείο κάνει τον άνθρωπο πιο κοινωνικό, του μαθαίνει να δουλεύει και να λειτουργεί μαζί με άλλους ανθρώπους της ηλικίας του, αλλά και με μεγαλύτερους.

Παρασκευή Χουρτσίδου Β6

Πολλές φορές, οι λέξεις σημαίνουν κάτι παραπάνω. Δεν είναι απλά γράμματα στη σειρά που τυχαίνει να έχουν κάποια σημασία. Οι λέξεις γεννούν εικόνες, συνειρμούς και οι εικόνες γεννούν συναισθήματα. Το σχολείο είναι ένα μαγευτικό μονοπάτι. Δεν ξέρω για σας παιδιά, πάντως εγώ θέλω να ομορφύνω αυτό το μονοπάτι με κάθε τρόπο.

Καθημερινά, το σχολείο μας φιλοξενεί μαθητές με όρεξη, πολλή ή λιγότερη όρεξη για δουλειά και αγκαλιάζει την ορμή και τα όνειρά τους. Όμως, η ορμή και τα όνειρα αυτά που θα βρουν καταφύγιο; Σε ένα κτήριο που στεγάζει περισσότερους μαθητές από το όριο (ένα όριο που έχει ξεπεραστεί εδώ και πολύ καιρό...); Συμβούλια, καταλήψεις, μέχρι και δρόμο αποκλείσαμε για να βρούμε το δικό μας αλλά το πρόβλημα παραμένει στην κορυφή της λίστας του δεκαπενταμελούς συμβουλίου, χωρίς αποτέλεσμα... Παρ' όλα αυτά, εμείς πως τιμάμε το σχολείο μας, το δεύτερό μας σπίτι; Με το να το βρομίζουμε με αποφάγια και χαρτιά, με το να βάφουμε τους τοίχους ή να τους κατastreφουμε και να τους δείχνουμε ασέβεια; Και όλα αυτά γίνονται εδώ, ενώ σε άλλες χώρες παιδιά σαν κι εμάς, συνηθισμένα, στερούνται τη βασική εκπαίδευση ή στην καλύτερη περίπτωση, μαθαίνουν τα πρώτα τους γράμματα υπό τις χειρότερες συν-

Αλλαγές για ένα καλύτερο μέλλον...

θήκες. Δεν πρέπει να κλείνουμε τα μάτια σε αυτά τα παιδιά. Είναι αχарιστία να μη σεβόμαστε αυτό που μας δίνεται, όταν άλλοι άνθρωποι, της διπλανής πόρτας, δεν έχουν τίποτα...

Ας επιστρέψουμε όμως στο σκοπό αυτού του κειμένου, την ΑΛΛΑΓΗ. Λίγα δέντράκια και λουλούδια δίνουν χρώμα στη ζωή μας. Ομορφότερες τάξεις σημαίνει πιο ευχάριστο μάθημα. Αποστολές καθαρισμού του σχολικού χώρου δίνουν την εντύπωση ευαισθητοποιημένων ατόμων, ατόμων που τολμούν να διαφέρουν.

Το μάθημα είναι μια μοναδική στιγμή επικοινωνίας, γι αυτό και πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο ενδιαφέρον και ελκυστικό προς τους μαθητές. Αυτός ο στόχος μπορεί να επιτευχθεί με τη χρήση της μεθόδου «φροντιστήριο στο σπίτι», μια μέθοδο που χρησιμοποιεί

και η Γ' Λυκείου, κατά την προετοιμασία των μαθητών για τις Πανελλαδικές εξετάσεις. Με αυτόν τον τρόπο, οι μαθητές έχουν στην διάθεσή τους βιντεοσκοπημένα τα μαθήματα και μπορούν να μελετούν το μάθημα με το δικό τους ρυθμό.

Θέλοντας να συνοψίσω, θίγω ένα τελευταίο θέμα, Αυτή την αλλαγή. Σήμερα, οι άνθρωποι διστάζουν, φοβούνται. Μένουν στο σήμερα και διστάζουν να επαναστατήσουν ενάντια στο «γκρι» της ζωής. Δε θέλουν να βάλουν χρώμα στη ζωή τους. Και οι καλλιτέχνες; Μα εμείς οι ίδιοι! Γκράφτι από τους ίδιους τους μαθητές με θέματα παρμένα από την καθημερινή μας ζωή, το διαδίκτυο, την Ιστορία, τα Μαθηματικά κ.α. Όλα αυτά σημαίνουν πρωτοπορία. Λοιπόν; Εσείς; Θα έρθετε μαζί; Θα με ακολουθήσετε σε ένα πιο φωτεινό μέλλον; Θα κάνετε την επανάσταση που θα αλλάξει τη ζωή μας; Ελάτε και, πιστέψτε με, δε θα χάσετε...

Παπαηλιοπούλου Χριστίνα Β4

Με το βλέμμα στο μέλλον...

Η εκπαίδευση στην Ελλάδα μαζί με το υπόλοιπο πολιτικό και κοινωνικό σύστημα αντιμετωπίζει πλήθος προβλημάτων στα πλαίσια μιας ευρύτερης κρίσης που ζούμε. Θέλω να πιστεύω πως σύντομα τα σχολεία στη χώρα μου θα μετατραπούν σε χώρους διαπαιδαγώγησης, χαράς και δημιουργίας. Φαντάζομαι το σχολείο μου ένα πολύχρωμο κτίριο με graffiti και γήπεδα, με δέντρα στην αυλή, με αίθουσες υπολογιστών, εργαστήρια πειραματικής φυσικής και χημείας και κλειστά γυμναστήρια, εφοδιασμένα με ποικιλία οργάνων για σωστή άθληση των παιδιών.

Πιο σημαντικό απ' όλα είναι το σχολείο να έχει ευδιάθετους καθηγητές, επιστημονικά και παιδαγωγικά καταρτισμένους, με αγάπη υπομονή και ενδιαφέρον για τη δουλειά τους, τους οποίους η πολιτεία θα σέβεται και θα πληρώνει σωστά. Και φυσικά το σχολείο να έχει παιδιά που θέλουν να μάθουν, που εκτιμούν τους καθηγητές τους, σέβονται τους συμμαθητές τους και διατηρούν το σχολικό χώρο σε τάξη. Ονειρεύομαι ένα σχολείο δημοκρατικό και ανθρώπινο για όλα τα παιδιά, χωρίς διακρίσεις, χωρίς εξαιρέσεις και χωρίς εκπαιδευτές στη μόρφωσή τους.

Σκαλίδου Σμαράγδα Β5

Γύρω από τη λέξη Φιλία...

Οι φίλοι είναι ένα από τα πιο σημαντικά πράγματα στη ζωή του ανθρώπου. Είναι χρήσιμοι σε ποικίλους τομείς. Λίγοι από αυτούς: διασκέδαση, υποστήριξη (σε πολλές μορφές). Με τους φίλους περνάς τις περισσότερες ώρες της μέρας. Λες λόγια σοβαρά και λόγια της πλάκας, μαζί περνάς καλές και άσχημες στιγμές. Αυτά είναι στοιχεία μιας αληθινής φιλίας.

Αλλά καταρχάς ας προσδιορίσουμε την αληθινή και την επιφανειακή φιλία. Ο σκοπός μίας αληθινής φιλίας είναι: να έχεις έναν άνθρωπο πάνω στον οποίο μπορείς να βασιστείς. Μπορείς να τον εμπιστευτείς και να αποκτήσεις αναμνήσεις μαζί του. Στην επιφανειακή φιλία αντίθετα, οι προϋποθέσεις είναι,

κατά μέσο όρο, ο άλλος να είναι επιφανειακά κομψός και να είναι γνωστός στον πληθυσμό του σχολείου. Γενικά κάτι ψεύτικο.

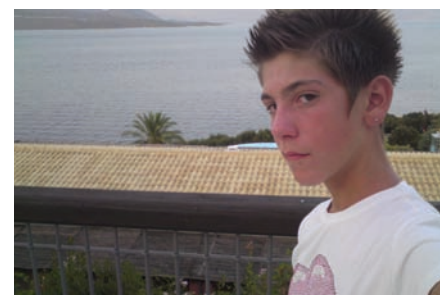
Στις μέρες μας πολλά παιδιά πιστεύουν πως οι αληθινές φιλίες είναι ανύπαρκτες στην ηλικία μας, καθώς οι συντελεστές δεν τηρούν τις προϋποθέσεις. Αυτό συμβαίνει επειδή η πλειοψηφία των φιλικών

σχέσεων δημιουργούνται για συμφέρον. Παρ' όλα αυτά υπάρχουν περιπτώσεις που διαψεύδουν αυτήν την άποψη. Αν και λίγες, παραμένουν να υπάρχουν.

Η προσωπική μου άποψη είναι η εξής: για να υπάρξει μία αληθινή φιλία μεταξύ δύο ατόμων πρέπει αυτά τα δύο άτομα να θέσουν σε δοκιμασία τους εαυτούς τους, μέσα από την οποία ο ένας θα έρθει κοντύτερα στον άλλον. Όταν περάσεις επιτυχώς την δοκιμασία, τότε είσαι ήδη ένα βήμα πιο κοντά στην αληθινή φιλία, η οποία τελειοποιείται με το πέρασμα του χρόνου. Από εκεί και πέρα επικρατεί μια κατάσταση που αγγίζει την τελειότητα και που σε κάνει να αγαπάς το φίλο σου!

Να θυμάστε πως η φιλία ισούται με την αγάπη. **Γιώργος Αθανασιάδης Γ1**

ΑΝΤΩΝΗΣ

Καλό ταξίδι φίλε μου, θα σε σκεφτόμαστε για πάντα.

Δεν έφυγες και ούτε θα φύγεις γιατί δεν σε αφήνει κανένας να μας αποχωριστείς. Οι άνθρωποι φεύγουν μόνο αν τους ξεχάσουμε.

Αντίο φίλε θα λείψεις σε όλους μας. Δεν σε ξεχνάμε.

Καλό ταξίδι θα είσαι πάντα στις καρδιές μας.

Ο πιο όμορφος άγγελος στον ουρανό!

Το θρανίο σου είναι άδειο, σε περιμένει και αυτό γιατί ξέρουμε ότι θα γυρίσεις.

Ήσουν και είσαι ένας από τους κολλητούς μου.

Ντόμπρος, μάγκας και φιλότιμος. Θα είσαι πάντα στην καρδιά μας, δεν θα φύγεις ποτέ.

Λίγα από τα 100δες μηνύματα αποχαιρετισμού.

Η μαθητική οικογένεια στερείται σήμερα την παρουσία ενός αγαπημένου φίλου και συμμαθητή.

Η συγκίνηση μας απεριόριστη!

Ένα παιδί μόλις 14 ετών είπε το Μεγάλο "Γεια" και εμείς, οι φίλοι του, γνωστοί του, οι συμμαθητές και κολλητοί του ανακαζόμαστε να του πούμε το "Καλό Ταξίδι".

Και από σήμερα, ο δικός μας Αντώνης μάς αναγκάζει να στρέψουμε τα μάτια μας στον ουρανό, ξέροντας ότι από εκεί ψηλά μάς χαιρετά και μάς νοιάζεται.

Ένας φίλος, συντροφιά με αγγέλους, μας προσέχει και εμείς από την μεριά μας θα προσέχουμε να μην χαθούν οι στιγμές, τα όνειρα και τα λόγια που κάναμε μαζί του, γιατί όταν ένας άνθρωπος ξεχνάει εκείνον που έχει φύγει, τότε μόνο υπάρχει το τέλος της κοινής διαδρομής. Ας του ευχηθούμε λοιπόν, το ταξίδι του να είναι σύντομο και ευχάριστο. Και στον καινούριο κόσμο που θα ζει να βρει την πραγματική ευτυχία!

Αντώνη! Τρελό ΑΡΙΑΝΕ Καλό Σου Ταξίδι!

Ο «μικρός πρίγκιπας» ... εμπνέει

Τ' άλλα τα πατήματα με κάνουν να χάνομαι κάτω απ' τη γη, το δικό σου θα με κάνει να βγαίνω έξω σαν μια μουσική, μια μουσική, μια μελωδία, ένα πουλί γεμάτο ευτυχία.

Μόνο η καρδιά βλέπει καλά και τα συναισθήματα του άλλου πραγματικά. Τα μάτια βλέπουν θολά γιατί δεν μπορούν να ψάξουν πιο βαθιά.

Θα είσαι υπεύθυνος για μένα, όπως εγώ για εσένα. Με έχεις ημερώσει Και έχουμε και οι δυο κάτι διαφορετικό νιώσει.

Δεν θέλουν να γνωρίζουν τίποτα γιατί δε βγαίνουν έξω με τίποτα. Είναι μόνοι και καθηλωμένοι, είναι μέσα και οργισμένοι, είναι άγριοι και καχύποπτοι, Είναι εσωστρεφείς και άδειοι.

Δεν έχουν γνωρίσει τι θα πει φιλία, δεν έχουν γνωρίσει τι θα πει αγάπη. Έχουν γνωρίσει κάτι που πραγματικά τους έχει αλλάξει. Τι είναι αυτό που τους τραβάει μέσα; Τι είναι αυτό που τους καθηλώνει τόσο; Μήπως είναι νόσος ή μήπως είναι φόβος;

Θα με κρατάει ένα χέρι Ένα χέρι γεμάτο εμπιστοσύνη Δίπλα σε κάθε βήμα Που θα με οδηγεί στην επιτυχία.

Ελπίδα Παπαδημητρίου Β4

Εφηβικοί προβληματισμοί: «αναπάντητα ερωτήματα»

Έρχονται στιγμές που δεν ξέρεις τι να πεις, τι να σκεφτείς, κοιτάς... κοιτάς την καρδιά σου, ξεδιπλώνεις αναμνήσεις και ανασταίνεις νεκρά συναισθήματα και χαμένα όνειρα!! Βλέπεις το παρελθόν και αργά αγγίζεις τις πράξεις σου προσπαθώντας να τις αλλάξεις... Βλέπεις το παρόν και σφίγγεσαι καθώς οι σκιές των ανθρώπων, σου παίζουν κρυφτό και εξαντλημένος αδυνατείς να τις ημερώσεις... Βλέπεις το μέλλον και χαράζεις μια μαύρη ή γαλάζια γραμμή ζωής όπου αποφάσεις να ακολουθήσεις πιστά όπως μια μελωδία πιάνου σε ένα κονσέρτο... αυτό θα πει ζωή! Μια διπρόσωπη ανάγκη πολλές φορές χωρίς τα μάτια του Παραδείσου...

Μα τι είναι παράδεισος; Τι είναι κόλαση;

Ποιο είναι το τεράστιο κενό ανάμεσά τους; Η κόλαση είναι κάτι μακρινό, κάτι μικρό, εύκολο να το κερδίσει κανείς, δεν θέλει προσπάθεια γιατί δεν χρειάζεται να σκαλίσει κανείς την ψυχή του για να το βρει, διότι δεν έχει θέση εκεί. Παράδεισος είναι ένας τόπος που βγαίνει από σκέψεις και ανάσες σαν τόπος χλοορδής και υγρός που δέχεται να συνοδέψει νεκρά κορμιά στον τελευταίο τους χορό. Άγγελοι παντού, φως, χαμένες ακτίνες και ο χρόνος για όλους σταματάει εκεί.

Και τι θα πει χρόνος; Είναι μια πράξη που κινείται, μια εικόνα που μιλά, μια φωτογραφία που έχει βάθος και ζωή; Η μήπως ερωτεύτηκε τη σιωπή και ακολουθεί την αργή ενσάρκωση του φεγγαριού στον αναμμένο ουρανό, το απαλό χάδι χρωμάτων που μας χαρίζει ο ήλιος καθώς μας αποχαιρετά, τις σκηνές αμνηστίας, τις βουβές στιγμές χωρίς λέξεις και διαλόγους...μόνο ματιές και ψυχικές εκδηλώσεις αγάπης;

Τι από όλα αυτά άραγε καλλιεργεί τη γόνιμη φαντασία μας Τι από όλα αυτά σκαλίζει τα σκληρά

και όξινα μάτια του σημερινού εφιάλτη; Τι από όλα αυτά δημιουργεί την κρυσταλλένια, βαριά ανάσα του κόσμου;

Κανείς δεν μπορεί να ξέρει γιατί ο δημιουργός μας, αυτός που με τα χέρια του έπλασε τη σάρκα μας σαν μάζα πλαστελίνης, έφτιαξε τη ζωή σαν δύο βρύσες όπου τρέχουν

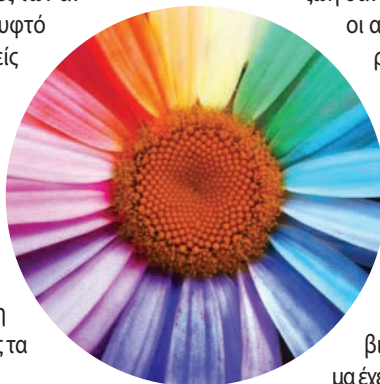
οι αμέτρητες, διάφανες ευκαιρίες μας! Η μία καταλήγει σε ένα ποτήρι βαμμένο κόκκινο σηματοδοτώντας τον πόθο και τη λαχτάρα της ζωντανής ψυχής και όψης του ανθρώπου. Μέσα σε αυτό βρίσκεται κάποιος, που χαράζει αναμνήσεις και στιγμές σε ένα βιβλίο που δεν έχει σελίδες μα έχει δώρα, ματιές, αγγίγματα και ζωές που γίνονται μία...ή ίσως και κα-

μία!

Η άλλη αντιθέτως καταλήγει στο κενό, εκεί που τα σύννεφα σκύβουν να δουν τι υπάρχει και κλαίνει, εκεί που το τίποτα ρουφάει τις αισθήσεις και λιώνει την αγάπη.

Μα τι είναι αγάπη; Αγάπη είναι σαν ένα μπαλάκι του τένις. Το χτυπάς και ξαναγυρίζει πίσω. Αγάπη είναι αυτό που δεν περιγράφεται με λόγια ούτε με γράμματα σβησμένα σε ένα χαρτί. Η Αγάπη είναι λάθη και αυταπάτες, αυτοθυσίες που σε φτάνουν στον πάτο της εξάντλησης. Μα κάποιος που κάνει μια βουτιά, αν δεν πιάσει πάτο δεν έχει δύναμη να ξανασηκωθεί! Γι αυτό αρέσει στους ανθρώπους να την κυνηγάν και να την ψάχνουν απεγνωσμένα όπως διψασμένη η μέλισσα ψάχνει για λουλούδια βουτηγμένα στα χρώματα και την περιέργεια. Μα δεν καταλαβαίνω γιατί τους αρέσει να δοκιμάζουν τη δύναμη της φωτιάς και να ρισκάρουν ή να καούν ολοσχερώς ή να κερδίσουν κάτι πολύτιμο που εύκολα όμως χάνεται!

Λίνα Μπουμπούση Β4

Χωρίς τίτλο

Είσαι το φως μες στο μυστήριο της νύχτας Χρώματα πάνω στο κατάλευκο χαρτί Πέτρα που σπάει τη λεία επιφάνεια μιας λίμνης

Ένα τραγούδι μέσα στην απόλυτη σιωπή. Είσαι το θρόισμα των φύλλων το φθινόπωρο Φωτιά ένα κρύο χειμωνιάτικο βράδυ Είσαι η λάμψη του ήλιου πάνω στη θάλασσα Χτύπου καρδιάς στο αδυσώπητο σκοτάδι. Όταν κοιτάζω το νυχτερινό ουρανό Τα αστέρια σχηματίζουν το πρόσωπό σου Ξέρω πως ήσουν κάποτε εκεί Γιατί μορφαίνεις ό,τι γίνεται δικό σου.

Ράνια Σιδηροπούλου Γ6

Ένα παραμύθι με διαφορετικό τέλος

Μια φορά κι έναν καιρό, σε ένα σπίτι στο δάσος, ζούσε ένας άνθρωπος μαζί με τη γυναίκα του, την Ευτυχία, και τα δυο τους παιδιά, τη Φύση και το Περιβάλλον. Ζούσαν χαρούμενοι κι ευτυχισμένοι, παρόλο που δεν ήταν πλούσιοι. Όμως καθώς περνούσαν τα χρόνια, ο άνθρωπος δεν μπορούσε ν' αρκεστεί σε αυτά. Γινόταν αγάριος και ένιωθε δυστυχισμένος, επειδή δεν ήταν πλούσιος.

Μια μέρα εμφανίστηκε μπροστά του ένα ξωτικό, το Χρήμα.

-Εγώ μπορώ να σε κάνω πλούσιο κι ευτυχισμένο, του είπε. Θα σου φτιάξω μια μηχανή που θα σου δίνει πολλά-πολλά αγαθά...

-Κι εγώ; Τι θα πρέπει να σου δώσω; ρώτησε ο άνθρωπος.

-Τα δυο σου παιδιά, τη γυναίκα σου και την ψυχή σου, απάντησε το Χρήμα.

Και ο άνθρωπος μπήκε σε πειρασμό... Και αποφάσισε...

Όμως δεν έζησε αυτός καλά ούτε εμείς καλύτερα.

Αυτό γίνεται μόνο όταν οι ήρωες των παραμυθιών παίρνουν τις σωστές αποφάσεις.

Βαβλιάνης Σωτήρης,, Ισαάκ Παναγιώτα,, Σιδηροπούλου Ράνια,, Τσαντέλης Θανάσης, Χαμαϊδός Γιάννης, Με τη συνεργασία της κ. Πλατή Ιουλίας

ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ ΠΟΥ ΚΛΑΙΕΙ

**Το σκοτάδι βαθύ, μα ποιος να βρεθεί;
Κοριτσάκι στην άκρη που κλαίει!
Κι αυτό τι να πει; Έχει βασανιστεί.
Δεν μπορεί πια να βρει τι της φτάνει.**

**Στο φανάρι κι αυτή, να φάει ζητεί.
Δεν θα δώσει κανείς...και το ξέρει.
Μα κάθεται εκεί. Κάτι, λέει, θα βρεθεί,
και στο κόκκινο πάλι, εκεί μένει.**

**Μία φούστα φορεί και μια μπλούζα κοντή
γαλανόλευκες σκέψεις εμπνέει.
Ελλάδα αποκαλεί το λεπτό της κορμί
και με ανάσα βαθιά ανασαίνει.**

**Δε βοηθάμε κι εμείς λύση για να βρεθεί
Να μην είναι κοριτσάκι
Που κλαίει.**

Νίκος Τζουβάνης Γ7

Ενωμένοι μπορούμε ...

Ο Σκότυ, ήταν ένας σκίουρος, ο οποίος γυρνούσε σπίτι του αλλά δεν τα κατάφερε, γιατί οι φαγάνες και οι εργάτες τον εμποδίζαν. Όταν κατάφερε να τους περάσει δεν βρήκε το σπίτι του γιατί του το είχαν πάρει οι ξυλοκόποι.

Ο Σκότυ έψαξε να βρει το σπίτι του αλλά δεν τα κατάφερε. Άκουσε όμως τα φορτηγά που μετέφεραν τα ξύλα, τα ακολούθησε και τα έφτασε. Πήδηξε πάνω στην καρότσα αλλά το δέντρο του είχε γίνει πολλά μικρά κομματάκια και άρπαξε όσα βελανίδια κατάφερε να πάρει.

Ο Σκότυ λυπημένος, επειδή έχασε το σπίτι του καθώς γυρνούσε άκουσε να μιλάνε δύο άλλοι σκίουροι, που άκουσαν τους εργάτες να λένε ότι θα ξανάρθουν σε πέντε μέρες.

πόδι τους στο δάσος.

Από τότε όλα τα ζώα εργάζονταν σκληρά να φτιάξουν ένα τείχος για να μη χαλάσουν τα σπίτια τους. Τα πιο δυνατά ζώα κουβαλούσαν πέτρες, άλλα ζώα χύμα ή κλαδιά δέντρων.

Όσπου ήρθε η μέρα όπου ο «τύραννος» ξαναήρθε. Όμως τα φορτηγά και οι εργάτες δεν κατάφεραν να περάσουν και τελικά έφυγαν. Όλα τα ζώα ζητωκραύγαζαν και δεν έχασαν τα σπίτια τους και από τότε δεν ξαναήθραν οι ξυλοκόποι ποτέ.

Γιανναράκης Λευτέρης Α1

Εκείνη τη στιγμή ο Σκότυ αποφάσισε να μαζέψει όλα τα ζώα για να οργανωθούν και να φτιάξουν ένα τείχος για να μην ξαναπατήσουν το

Η περιπέτεια μιας χελώνας «Οικολογικό αφήγημα»

Σε μια παραλία της Ζακύνθου ζούσε μια μικρή χελωνίτσα καρετα-καρετα με την παρέα της. Κάθε χρόνο αυτή την εποχή αρχές καλοκαιριού όλες μαζί ταξίδευαν κολυμπώντας και διέμεναν σε μια περιοχή προκειμένου να γεννήσουν τα αυγά τους μέσα στην άμμο.

Φέτος πριν ξεκινήσει η αποστολή θα έπρεπε μια ερευνητική ομάδα με αρχηγό την Γιγή να πάει πρώτη για να ελέγξει την ασφάλεια και καταλληλότητα της αγαπημένης τους παραλίας. Η χελωνίτσα Γιγή ήταν τολμηρή, έξυπνη, δυναμική και εύκολα αναγνώριζε τον κίνδυνο. Κολυπούσε γρήγορα, παρακολουθούσε τα πάντα γύρω της και ήταν πολύ επιφυλακτική κάθε φορά που συναντούσαν κανένα απρόοπτο. Οι χελωνίτσες της αποστολής κολυπούσαν αργά αλλά σταθερά με ένα προορισμό και σκοπό την αγαπημένη παραλία. Επειδή όμως το ταξίδι ήταν μεγάλο προκειμένου να αντέξουν αναζητούσαν και την αγαπημένη τους τροφή, τις μέδουσες. Μετά από κάποιες ώρες ταξίδι βρέθηκαν σε ένα απίστευτο θέαμα. Εκατοντάδες πολύχρωμες, άσπρες, μαύρες, κίτρινες, μπλε κ.ά. περιέργες μέδουσες επέπλεαν γύρω τους. Πρώτη η χελωνίτσα η Κική πλησίασε μια τεράστια μπλε μέδουσα και ήταν έτοιμη να τη δαγκώσει. Ακουστήκε τότε δυνατά η φωνή της Γιγής «Μη πλησιάζετε και μη τρώτε αυτές τις μέδουσες είναι επικίνδυνες!!». Δεν βλέπετε δεν έχουν πλοκάμια και το δέρμα τους είναι περιέργο και σκληρό! Πέρυσι κινδύνεψα να πεθάνω από μια. Μου φάνηκε τόσο εντυπωσιακή, πεινούσα και πολύ και ευτυχώς δάγκωσα μόνο ένα κομμάτι. Δεν μπορείτε να φανταστείτε τι έπαθα; Κόλλησε το στόμα μου, δεν μπορούσα να μιλήσω και να αναπνεύσω. Ευτυχώς ξεφύσωντας δυνατά κατάφερα να διώξω το κομμάτι από το στόμα μου. Αυτές οι μέδουσες λέγονται πλαστικές σακούλες. Έτσι άκουσα αργότερα να τις ονομάζουν οι άνθρωποι σε μια παραλία. Αν τις φάμε, γεμίζουν το στομάχι μας και δεν ξεκολλάνε με τίποτα. Είδα πολλές φίλες μου να πεθαίνουν από αυτές.

Δεν έχω καλή προαίσθηση, φέτος μάλλον υπάρχει ρύπανση. Ας προχωρήσουμε όμως για να απομακρυνθούμε από αυτές τις επικίνδυνες μέδουσες. «Μην παρασύρεστε, ό,τι λάμπει δεν είναι χρυσός!»

Οι χελωνίτσες απογοητευμένες και λίγο φοβισμένες συνέχισαν το δρόμο τους προσπαθώντας με καλαμπούρια να ξαναβρούν τη διάθεσή τους. «Ένα σκάφος» αναφώνησε η μικρότερη της παρέας η Τέρι! «Τι ωραία, θα δούμε και ανθρώπους!» Πλησιάζοντας στο σκάφος έπεσαν σε ένα μαύρο, γλοιώδες και κολλώδες υγρό. Ένοιωσαν όλες μαζί μια περιέργη μυρωδιά και άρχισαν να φτερνίζονται και να βήχουν. «Δεν το πιστεύω» αναφώνησε η Γιγή «πετρελαιοκηλίδα!» το ξέρω, μου το διηγήθηκε ένας γλάρος που κινδύνεψε να πεθάνει. Το πετρέλαιο βγαίνει από το σκάφος. Είχε δίκαιο ο γλάρος, τώρα κατάλαβα. Αυτοί οι άνθρωποι μάλλον αποφάσισαν να μας εξαφανίσουν. Αλήθεια, πιστεύετε ότι μας αγαπούν; Μάλλον, λίγοι! Αυτοί... να δείτε πώς τους λένε... Α! Οικολόγοι. Ας κολυμπήσουμε πιο βαθιά κάτω από τη μαυρίλα! Πλησιάζουμε άλλωστε... να τη! φαίνεται η παραλία μας. Ας πάμε πρώτα στην παραλία να ξεκουραστούμε στην άμμο και μετά έχουμε χρόνο για να ψάξουμε για τροφή. Σιγά-σιγά, η μια μετά την άλλη πάτησαν στην άμμο. Δεν πρόλαβαν όμως να

σηκώσουν το κεφάλι τους και το θέαμα που αντίκρισαν ήταν φοβερό! Μπάζα, σκουπίδια, σακούλες, μέταλλα, πλαστικά και η άμμος ρημαγμένη. «Αυτοί οι κακοί άνθρωποι ήρθαν και δω» αναφώνησε η Γιγή. «Πρέπει να φύγουμε, πρέπει να βρούμε άλλον τόπο για να γεννάμε χωρίς κίνδυνο τα παιδιά μας.

Έτσι ξεκίνησαν αμέσως το δρόμο της επιστροφής από άλλο δρόμο της θάλασσας που γνώριζε η πανέξυπνη Γιγή. «Λοιπόν, φέτος, δεν θα έρθουμε εδώ. Αυτοί οι άνθρωποι μάλλον θέλουν να μας παγιδέψουν. Υπάρχει ρύπανση-ρύπανση παντού. Αλλά να σας πω κάτι: μπορεί εμείς να μην επιβιώσουμε αλλά και αυτοί οι άνθρωποι, τι νομίζετε; Θα περάσουν καλά;» Οι οικολόγοι συνεχώς όταν μιλάνε στην παραλία ξέρετε τι λένε; Κινδυνεύει το περιβάλλον, κινδυνεύουμε, μάλλον κινδυνεύουν αυτοί! Εμείς τουλάχιστον είμαστε ακίνδυνοι. Σεβόμαστε τη θάλασσα και τις παραλίες. Φέτος λέω να μεταναστεύσουμε αλλού... κάπου μόνες μας, χωρίς ανθρώπους!» «Αγαπάω όμως τόσο τους ανθρώπους και αισθάνομαι μοναξιά χωρίς αυτούς.» «Μη σκέφτεσαι με αλληλεγγύη» είπε η Κική «αυτοί μας σκέφτονται; Ποιος ξέρει τι άλλο έχουν εφεύρει, δήθεν για την καλοπέρασή τους, που αύριο θα εξοντώσει τους πάντες;;»

Κατερίνα Ανετάκη Α1

Με προβληματίζει η απρόσωπη κατάσταση των ανθρώπων του δυτικού κόσμου και έλλειψη ιδεαλισμού

Παρακμή

Σηκώνεσαι το πρωί, κοιτάς τον εαυτό σου

Λυπάσαι, γιατί δε μοιάζεις με όλους τους άλλους

Ξέρεις πως δεν υπάρχει τίποτα δικό σου

Σ' αυτόν τον κόσμο που όλοι παριστάνουν τους μεγάλους

Φεύγεις, πηγαίνεις στη δουλειά σου

Σ' όσα διατάζουν οι ανώτεροι απαντάς «ναι»

Χαμογελάν στωικά για τη μεγάλη άγνοιά σου

Γιατί απλά δεν ονειρεύτηκαν ποτέ.

Σιδηροπούλου Ράνια

Για τον Παύλο Μελά

Ήθελες να δείξεις πως αυτή η γη είναι δικιά μας,

Το 'πες και το έδειξες πεθαίνοντας στα χώματά μας.

Πολέμησες σκληρά όλα αυτά τα χρόνια,

Δείχνοντάς μας πως πρέπει να πολεμάμε αιώνια.

Ελπίδα Παπαδημητρίου Β4

Ο τελευταίος Βασιλεύς

Οι Τούρκοι στάθηκαν έξ' απ' την Πόλη,

τα μεγάλα τους κανόνια εσθήσαν, μεγάλο μέρος των τειχών γκρεμίσαν

ορμήσαν... και η Πόλη καίγεται όλη!

Να ο Βασιλεύς Ρωμίων κι Ελλήνων,

λαμπρός να στέκει απάνω στην Πύλη,

ν' αποκρούει τα εχθρικά τα βέλη πάνω στα πτώματα εχθρών και φίλων!

Ορμά καβάλα στο άτι το λευκό, απ' τη δίνη της μάχης τρελαμένους,

Αγαρηνό δεν αφήνει ζωντανό!

Στο χώμα πέφτει βαρύς, λαβωμένος,

το αίμα ρέει άφθον' απ' την πληγή, και λίμνες σχηματίζει στη Μαύρη Γη!

Δημήτρης Παράσχος Β4

Είχε σχεδόν βραδιάσει και ο Σωτήρης ανέμελος, χάζευε τις βιτρίνες με τα κόμικς του εμπορικού. Αν και είχαν περάσει σχεδόν 30 χρόνια από τότε που είχε ξεκινήσει να μαζεύει τα συλλεκτικά τεύχη του «MIKY Μυστήριο» δεν τα 'χε βαρεθεί.

Από πίσω του περνούσαν βιαστικοί οι περαστικοί. Ένας από αυτούς τον προσπέρασε τρέχοντας, όμως λίγα μέτρα πιο πέρα κοντοστάθηκε και γύρισε περιέργως προς τον 45άρο συλλέκτη κόμικς. Τον πλησίασε και βλέποντάς τον καλύτερα ψέλλισε: «Σωτήρη, εσύ είσαι!» Ο Σωτήρης ξαφνιάστηκε προς στιγμήν μα βλέποντας τα γαλάζια μάτια του ατόμου ανταπόδωσε με χαρά: «Άλκη, πως εσύ από δω!» και η κουβέντα ξεκίνησε...

-Πώς εσύ από δω; Τι κάνεις; Ρώτησε σχεδόν χαζοχαρούμενα ο Σωτήρης.

-Τι πώς από δω; Κατάστημα είναι και μπαίνω, απάντησε με ύφος ψεύτικης ανωτερότητας ο Άλκης.

-Καλά είμαι, πες μου εσύ τι κάνεις; Βλέπω, όσο ψηλός ήσουν, τόσος έμεινες...

Ναι, πράγματι ο Άλκης είχε δίκιο. Ο Σωτήρης ήταν ακόμα 1,70, μα είχε ελαφρό μουσάκι και ένα παχύ μουστάκι. Κάτω από την γκριζά τραγιάσκα του κρύβονταν μια μεγάλη και αισθητή καρφλα και είχε ελάχιστες ρυτίδες στο μέτωπο. Φορούσε ένα παλιό κόκκινο μπλουζάκι και ένα σκούρο-μπλε ξεφτισμένο τζιν.

-Ναι, αποκρίθηκε ο Σωτήρης, εσύ, βλέπω όμως, έβαλες μπότι, συνέχισε γελώντας.

Και ναι, πράγματι ο Σωτήρης είχε δίκιο. Ο Άλκης είχε ψηλώσει και ήταν γύρω στο 1,95, ξυρισμένος στην εντέλεια, φορούσε ένα μαύρο πουκάμισο Lacoste, ανοιγμένο ελαφρά για να δείχνει περισσότερο γοητευτικός. Φορούσε ένα στενό λευκό παντελόνι και κόκκινα σανδάλια-εξάλλου καλοκαιρικά ήτανε. Το μόνο που τον έκανε αξιοπερίεργο ήταν το πυκνό μαλλί του, που βαμμένο μαύρο με μωβ ανταύγειες ανάγκαζε οποιονδήποτε να στρέψει το βλέμμα πάνω του.

Ο Άλκης παρατήρησε τον Σωτήρη που κοιτούσε επίμονα το κεφάλι του και είπε γελώντας.

-Να ... βλέπεις ... άρχισα να βγάζω άσπρες τρίχες και με την ευκαιρία είπα να κάνω και μια αλλαγή...

Ο Σωτήρης έβγαλε την τραγιάσκα του χαμογελώντας και του είπε: «ναι, φίλε μου υπάρχουν και χειρότερα.»

Ο Άλκης θαμπώθηκε στην λάμψη της φαλάκρας και φώναξε: «Παναγία μου, τι έπαθαν τα μαλλιά σου; Θυμάμαι είχες πολλά μαλλιά...»

-Να, βλέπεις, ίσως έπρεπε να κουρεύομαι συχνότερα στο γυμνάσιο.. Απάντησε ο Σωτήρης χωρίς να χάσει το χαμόγελό του.

-Έλα Χριστέ και Παναγιά και όλοι οι Απόστολοι μαζί, μουρμούρισε ο Άλκης. Για πες μου, είμαι πολύ περιέργως, μετά το σχολείο τι έκανες;

-Τι να 'κανα ο κακομοίρης... Διορίστηκα όπως-όπως μετά από 15 χρόνια, αφού τέλειωσα το πανεπιστήμιο, δάσκαλος σε δημοτικό αλλά μετά με απέλυσαν όπως και τόσους άλλους. Ε, μετά, δηλαδή πριν 2 χρόνια ήμουν άνεργος και τότε ξεσκάλισα την παλιά μου κιθάρα, αν θυμάσαι, και ξεκίνησα να παίζω στο δρόμο... Και και που μου έφταναν ίσα - ίσα τα λεφτά για να τρώει ο γιος μου, με είδαν κάτι τύπο από ένα συγκρότημα. Και αυτοί είχαν πάνω κάτω την ίδια ιστορία με

Μιά τυχαία συνάντηση

μένα και ξεκινήσαμε να παίζουμε σε ένα μικρό αναψυκτήριο. Εσύ;

-Άσε, που να στα λέω, ανήκω εδώ και 20 χρόνια σε ένα συγκρότημα και βγάζουμε τρελά λεφτά. Ήθελαν έναν πιανίστα και... τους έκανα τη χάρη. Πριν δυο μέρες γυρίσαμε από Μόναχο. Άκου να ζηλεύεις... Παίζαμε μπροστά σε 100.000 κόσμο και βγάζαμε τρελά κέρδη. Ε, και στον ελεύθερο χρόνο μου είμαι σχεδιαστής μόδας... σχεδόν μισομουρμούρισε ο Άλκης.

-Α, μάλιστα, είπε με μισάνοιχτο στόμα ο 45χρονος οικογενειάρχης.

-Και όσον αφορά τα κοινωνικά, είμαι εργένης, προς το παρόν και χαίρομαι τη ζωάρα μου. Από πόλη σε πόλη και από κόκκινα χαλιά σε αυτοκρατορικά παλάτια...

Ο Σωτήρης κοίταξε προς στιγμήν με μισό μάτι τον φίλο του, αλλά θέλοντας να αλλάξει θέμα ξεκίνησε να μιλά, όμως τον εμπόδισαν δύο δυνατά φταρνίσματα. Ο Άλκης έσκασε σε ένα δυνατό σχεδόν τσιριχτό γέλιο. Κοιτάχτηκαν και οι δύο και σκέφτηκαν το ίδιο πράγμα: ο ένας φταρνιζόταν και ο άλλος γελούσε!

-Και για πες ρε συ, με τους άλλους μιλάτε καθόλου;

-Ε, μιλήσαμε πριν κάτι μήνες με τον Ζήση, έγινε πρόεδρος της πολιτείας του Los Angeles και κρατάνε επαφή με το Αντώνη. Ο Ανδρέας με πήρε τηλέφωνο προχθές επειδή ο γιος του κάνει παρέα με το δικό μου. Έγινε καθηγητής Αγγλικών... από μικρός φαινότανε...

-Τι λες βρε παιδί μου... μουρμούρισε ο Άλκης. Εγώ βρήκα χθες τη Βασιλική στο δρόμο. Έγινε παίκτης βόλλεϋ στον Ηρακλή και προπονεί κάτι καμένα παιδάκια. Ο Γιώργος, έγινε ρεπόρτερ στο CNN και η Δήμητρα.. α, ναι, έγινε επιστήμονας στη NASA..

-Ο Σάββας; Ρώτησε συνεπαρμένος ο Σωτήρης.

-Ο Σάββας, καταζητούμενος... Μαζί με τον Γιάννη έκλεβαν κάτι αμάξια από κινέζους και τα έφτιαχναν για να μοιάζουν σαν αυτά του Fast and Furious. Ποιος άλλος... ποιος άλλος... Α, ναι η Άννα - Μαρία είναι δημοσιογράφος σε ραδιόφωνο και ξεσηκώνει τους ακροατές με τις άκυρες ατάκες της. Αλλά και η Ελευθερία ξεκίνησε αστυνομικός και κατέληξε μέλος του FBI! Ο άλλος Γιώργος... δεν πιστεύω να μην έχεις ακούσει για αυτόν;

-Φυσικά και έχω ακούσει. Αυτή τη στιγμή είναι ο μεγαλύτερος κιθαρίστας στον κόσμο. Ο Jimi Hendrix ξαναζωντάνεψε όπως λένε και οι εφημερίδες. σχεδόν φώναξε από τον ενθουσιασμό του ο μουστακαλής οικογενειάρχης.

Εκείνη τη στιγμή δυο περαστικοί πέρασαν από δίπλα τους ρίχνοντας κοροϊδευτικές ματιές στους δυο φίλους..

-Αα, δε μου λες, ρεζίλι θα γίνουμε έτσι που φωνάζεις, τον αποπύρε ο διμετρος bodybuilder...

-ΟΚ, σορρυ, απάντησε ο Σωτήρης, προσπαθώντας να μη ξεσπάσει σε γέλια.. Πίσω στο θέμα μας λοιπόν..

-Η Σεβή έγινε ναυαγοσώστρια αλλά είναι και λαθρέμπορος. Φέρνει παράνομα ρακούν από τη Μαδαγασκάρη και τα πουλάει παράνομα σε μικρά παιδάκια, συνέχισε ο Άλκης την ώρα που το κινητό του κουδούνισε στην τσέπη του.. Από τον οίκο μόδας είναι, θα τους πάρω μετά...

-Η Ευαγγελία νομίζω έγινε δικηγόρος πολιτικών και η Ναταλία κτηνίατρος στην Ολλανδία, είπε ο Σωτήρης.

-Ποπο δικέ μου δε θα το πιστέψεις..

-Για λέγε..

-Η Ελένη έγινε πιλότος F16 στην Αμερικάνικη αεροπορία.

-Έλα μου;

-Νομίζω και ο Θεοδωρής έγινε δάσκαλος βίντεο παιχνιδιών. Ποιος άλλος... οοο... Ο Γιάννης έγινε επαγγελματίας hacker και είναι ο δεύτερος που έσπασε τον κωδικό του συστήματος της NASA. Και που 'σαι, το μαλλί το συγκύρισα στο κομμωτήριο της Βαλσαμάκη, έτσι; συνέχισε χαμογελώντας ο Άλκης.

-Άκου να δεις πράματα... Τελικά μου φαίνεται ο πιο αδικημένος εγώ είμαι... μονολόγησε ο Σωτήρης... Και ο Θεοδόσης έγινε παρουσιαστής του «Πλάκα κάνεις» και η Αριάδνη διευθύντρια εφημερίδας, και η Φωτεινή οδηγός λιμουζίνας... Όλοι τους βολεμένοι είναι, παραπονέθηκε ο Σωτήρης.

-Μη στεναχωριέσαι, του είπε ο διμετρος στυλίστας.. Δε μου λες; Είσαι για ένα Reunion;

-Μέσα! Είπε ο φίλος.

Οι δυο τους αντάλλαξαν αριθμούς και φτάνοντας σπίτι τους, τα τηλέφωνα στο Γ'1, του αρχαίου έτους 2012, πήραν φωτιά!!!

Σωτήρης Βαβλιάκης Γ1

ROCK: Και οι Έλληνες μπορούμε

Η σκηνή σκοτεινή. Ένας αργός ρυθμικός ήχος από τύμπανο ξυπνάει το κοινό. Μια σιγανή μελωδία ξεχύνεται στον αέρα φέρνοντας ανατριχίλα στον κόσμο. Ο ήχος των drums τώρα αυξάνεται και μαζί του οι τσιρίδες του πλήθους. Ξαφνικά τα φώτα ανάβουν, ανοιγοκλείνουν, αλλάζουν χρώματα. Τα drums σταματούν. Μόνο για λίγο, όμως. Τόσο- όσο χρειάζεται για να πεταχτεί απότομα στη σκηνή ένας ξακουστός κιθαρίστας και να αρχίσει ένα ξέφρενο σόλο...

Rolling stones, AC/DC, Sex Pistols, Guns n' Roses ...συγκροτήματα που άφησαν ιστορία, μπάντες που τα τραγούδια τους τραγουδήθηκαν, τραγουδιούνται και θα τραγουδηθούν. Όλοι τους όμως, ξένοι. Φαίνεται όμως, πως ένα κομμάτι από τη λαμπρή ιστορία των αγγλόφωνων κατρακύλησε στη χώρα μας. Οι Έλληνες προσπάθησαν να το καλλιεργήσουν. Το κατάφεραν και σε μεγάλο βαθμό μάλιστα. Η επιτυχία τους όμως σκεπάστηκε από το θεοποιημένο αγγλικό ροκ. Η ελληνική ροκ μουσική είναι πράγματι παρεξηγημένη.

Η Ροκ στην Ελλάδα και γενικότερα ο ροκ τρόπος ζωής, αντίθετα στο κατεστημένο, άρχισε να δημιουργείται δειλά- δειλά κατά το τέλος της δεκαετίας του '50. Το πρώτο δείγμα «ροκ» ήρθε απ' τους FORMINX στη δεκαετία του '60. Οι έφηβοι μετέτρεψαν αυτόματα τις κιθάρες τους σε ηλεκτρικές και ξεκίνησαν να φτιάχνουν δικές τους μπάντες σε όλες τις γειτονιές των πόλεων.

Τα επόμενα χρόνια η μουσική πάγωσε. Κι αυτό λόγω της στρατιωτικής χούντας που επικράτησε. Αντίθετα όμως, ο ροκ χαρακτήρας φούντωσε μέσα σε αυτά τα χρόνια. Και όντως, αμέσως μετά, μπήκε η δυναμική αναζωπύρωση της μουσικής. Το 1976 μια μορφή στο συγκεκριμένο χώρο, ο Παύλος Σιδηρόπουλος μπαίνει

στα στούντιο και μαζί με τους Σπυριδούλα (αδερφοί Σπυρόπουλοι) ηχογραφούν το δίσκο «Φλου». Παράλληλα, ένας θρύλος στην ελληνική μουσική άρχισε να ξετυλίγεται. Δεν είναι άλλος από τον Βασίλη Παπακωνσταντίνου. Ο Παπακωνσταντίνου ξεκίνησε συνεργαζόμενος με τον Μίκη Θεοδωράκη σε παγκόσμια περιοδεία και τον Νικόλα Ασιμο. Κατά τις αρχές της δεκαετίας του '80 ο ήχος του έχει επηρεαστεί από την ξένη ροκ μουσική και αρχίζει να αποκρυσταλλώνεται. Και αυτό γιατί λίγα χρόνια αργότερα θα φανεί η τεράστια ροκ φυσιογνωμία του με τον πασίγνωστο δίσκο «Χαιρετίσματα».

Τη δεκαετία

άκρο, δημιουργείται μια σατυρική κατάσταση από τον καλλιτέχνη Τζιμή Πανούση. Τα τραγούδια του διακωμωδούσαν καταστάσεις, με πιο γνωστό το τραγούδι «Νεοέλληνας».

Στα μέσα της δεκαετίας του '80 ξεκίνησε μια νέα εποχή στην ελληνική σκηνή. Ο ήχος παραμορφώνεται, οι κιθάρες παίρνουν ακατέργαστη χροιά και τα τύμπανα δίνουν ζωρότερους ρυθμούς. Στην ελληνική μουσική εμφανίζεται ένα συγκρότημα σταθμός. Τα φώτα πέφτουν στις Τρύπες από τη Θεσσαλονίκη. Η διαπεραστική φωνή του Γιάννη Αγ-

συναρπάζουν οποιονδήποτε με τον «Δον-Κιχώτη». Μα τα ελληνικά σχήματα δε σταματούν εδώ: Υπόγεια Ρεύματα, Ενδελέχεια, Ψόφιοι Κοριοί...

Δύο από τις μεγαλύτερες μπάντες της ροκ σκηνής είναι τα Διάφανα Κρίνα και τα Ξύλινα Σπαθιά. Οι πρώτοι, όχι τόσο γνωστοί, οι δεύτεροι πασίγνωστοι. Τα Διάφανα Κρίνα κατάφεραν να αναμείξουν την ποίηση του τραγουδιστή τους Θάνου Ανεστόπουλου με εκπληκτικό ροκ ήχο. Ε, ψιλοείναι μελαγχολικοί και νοσταλγικοί μα αυτό είναι που τους κάνει ξεχωριστούς. Εντάξει, για τα Ξύλινα Σπαθιά δε νομίζω ότι πρέπει να πω κάτι. Και μόνο «Βασιλιάς της Σκόνης» να ακούσεις, το μυαλό σου τρέχει αμέσως.

Το φαινόμενο Πυξ Λαξ

Ένα από τα πιο αγαπημένα σχήματα στον Ελληνικό χώρο. Οι Πυξ-Λαξ δεν ήταν ροκ με όλη την έννοια της λέξης. Ήταν έντεχνο σχήμα με εναλλακτική ροκ παρουσία. Δύο παιδικό φίλο ξεκίνησαν το 1989 να παίζουν τραγούδια, ο Μπάμπης Στόκας και ο Φίλιππος Πλιάτσικας. Και οι δύο τους τραγουδούσαν και παίζανε κιθάρα. Κάποια στιγμή, γνώρισαν το Μάνο Ξυδούς ο οποίος για τους περισσότερους ήταν η σημαντικότερη

μορφή στο σχήμα. Οι Πυξ Λαξ είναι ίσως το δημοφιλέστερο συγκρότημα στην Ελλάδα. Τραγούδια τους παίχτηκαν σε ραδιοφωνικές εκπομπές, σε κασετόφωνα και παίζονται ακόμη. Κάθε φορά που οι στίχοι του «Ακόμα προσπαθώ» περνούν από το μυαλό μου νιώθω την καρδιά μου ζεστή. Οι Πυξ Λαξ διαλύθηκαν στο απόγειο της ακμής τους, το 2004. Το 2011 έδωσαν σειρά συναυλιών σε μνήμη του Μάνου Ξυδούς που πέθανε τον προηγούμενο χρόνο.

Παραπάνω, γράφτηκε ένα σύντομο αφιέρωμα στην ελληνική ροκ. Ψάξτε τραγούδια, ακούστε μελωδίες, νιώστε στίχους... Η ελληνική μουσική κρύβει πιο πολλά από όσα φαντάζεστε!!!!

Βαβιλιάκης Σωτήρης

του 1980 η ροκ αναπτύσσεται σημαντικά. Οι αδερφοί Κασιμίχα γίνονται γνωστοί και μπαίνουν κι αυτοί στη λίστα των μεγάλων Ελλήνων καλλιτεχνών. Παράλληλα, δημιουργούνται οι «Τερμίτες» του Λαυρέντη Μαχαιρίτσα. Και ποιος δεν έχει αφουγκραστεί τους πανέμορφους στίχους του «Πόσο σε θέλω!;». Επίσης οι «Φαμέ», το πρώην σχήμα του Νίκου Πορτοκάλογλου, έγραφαν σελίδες μουσικής ιστορίας. Τα παραπάνω σχήματα αγαπήθηκαν από τους νέους της εποχής και δέθηκαν μαζί τους. Ήταν τραγούδια αγάπης αλλά και κοινωνικών θεμάτων. Στο άλλο

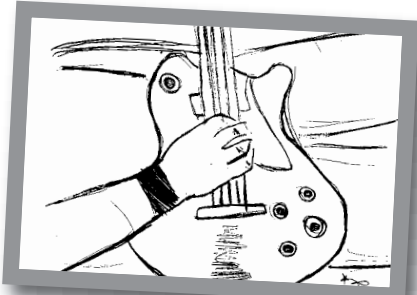
γελάκα και οι μουσικοί πειραματισμοί του μπασιστα Γιώργου Καρρά έκαναν τον ήχο τους ξεχωριστό. Στο άκουσμα του «Χάρτινο Τσίρκο» ή του «Ταξιδιάρη Ψυχή», νιώθω ένα κύμα ηλεκτροσόκ να με διαπερνάει και να με κάνει να λέω «Γιατί, ρε φίλε, να 'ναι τόσο ωραίο?».

Τη δεκαετία του '90 η ροκ σκηνή πλημμύρισε από ώριμες πλέον μπάντες. Κατάφερε να προσελκύσει πολλούς νέους οι οποίοι έβλεπαν την Rockwave ανάπτυξη γύρω τους. Ήδη από το '80 οι De Facto είχαν γίνει αγαπητοί κινούμενοι σε ποπ-ροκ ήχους. Οι Magic De Spell με το ψυχεδελικό «εμένα οι φίλοι μου», οι Δυτικές Συνοικίες που είναι ενεργοί από το 1996,

ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Έδώ και πολλά χρόνια η μουσική είναι συνδεδεμένη με την τεχνολογία. Μάλιστα τον τελευταίο καιρό, τα μεγαλύτερα "hits" της εποχής μας έχουν συντεθεί μέσω κάποιου ηλεκτρονικού εξοπλισμού.

Στις αρχές του εικοστού αιώνα με την ανάπτυξη της τεχνολογίας, ενέργειας και επικοινωνιών, ήταν αναπό-

φευκτο να κατασκευαστούν μουσικά όργανα με την υπάρχουσα τεχνολογία.

Ο ηλεκτρονικός υπολογιστής αποτελεί μια εξέλιξη που μας προσφέρει πολλά, όμως βασίζεται στην τυποποίηση και την μοντελοποίηση των ήχων. Έτσι λοιπόν βρήκαν τρόπο να αναπτυχθούν νέα όργανα και νέες μέθοδοι με τα οποία θα αναπτύσσεται ο μουσικός λόγος.

Μετά την δεκαετία του 1950, πολλά εξαρτήματα όπως CD χρησιμοποιούνται ευρύτατα και μάλιστα μετατράπηκαν από δίσκους βινυλίου σε κασέτες και μετέπειτα σε CD.

Η τεχνολογία θα εξελισσεται συνεχώς και η μουσική θα την ακολουθεί. Έτσι, συνέχεια θα υπάρχουν νέα ακούσματα ρυθμού.

Χαμαϊδός Γιάννης

GAME OVER OR NOT?

Τα ηλεκτρονικά παιχνίδια έχουν μπει σχεδόν σε κάθε σπίτι της ελληνικής οικογένειας. Είτε το θέλουμε είτε όχι ένας οικονομικός κόσμος μας περιμένει στην οθόνη του υπολογιστή, που είναι τόσο δελεαστικός, ώστε κανείς δεν μπορεί να αντισταθεί. Έχουμε όμως αναλογιστεί τις επιπτώσεις της πολύωρης χρήσης των υπολογιστών; Ή έχουμε παρατηρήσει την αλλαγή της συμπεριφοράς και της ψυχολογίας μας, μετά τα ηλεκτρονικά παιχνίδια;

Η απάντηση είναι πως λίγοι από εμάς έχουμε προσέξει την κοφτή και απότομη συμπεριφορά μας προς τους άλλους, όταν δεν καταφέρνουμε να περάσουμε ένα επίπεδο του παιχνιδιού ή όταν μας αποσπών από αυτήν την ασχολία.

Είναι πλέον αναμφίβολο, ότι εμείς, οι νέοι επηρεαζόμαστε περισσότερο από τα βιντεοπαιχνίδια.

Η ανικανότητά μας να θέσουμε όρια στο παιχνίδι είναι το τρωτό σημείο μας. Πολλές φορές στερούμαστε χρόνο από την άθληση, την παρέα των φίλων μας ή από ένα καθημερινό περιπάτο, για να ασχοληθούμε με κάτι το οποίο δεν μας προσφέρει πνευματικό πλούτο ή σωματική άσκηση.

Αντιθέτως θα μας απομονώσει από τον κόσμο με αποτέλεσμα το αίσθημα μοναξιάς να μεγαλώνει, δεν θα μας δώσει την ευκαιρία για επικοινωνία και πραγματική ψυχαγωγία, θα μας κάνει βίαιους και θα μας αφαιρέσει τον πολύτιμο χρόνο μας, τον οποίο θα μπορούσαμε να αξιοποιήσουμε αντί να σπαταλούμε.

Επίσης άλλο ένα μειονέκτημα των ηλεκτρονικών παιχνιδιών είναι ότι θέτουν τον παίκτη σε πλήρη αδράνεια, καθώς κάθεται απορροφημένος σε έναν κόσμο που ούτε καν υπάρχει, χάνοντας την αντίληψη του περιβάλλοντος. Ακόμη, το βίαιο περιεχόμενο και η συνεχής προτροπή <<να σκοτώσεις>> μας μεταμορφώνουν από απλούς μαθητές σε καλά ενημερωμένους <<στρατιώτες>>. Επιπρόσθετα η πλειοψηφία των μαθητών που παίζουν βιντεοπαιχνίδια εμφανίζουν ψυχολογικές διαταραχές και δεν έχουν υψηλές επιδόσεις στο σχολείο.

Τι πρέπει όμως να κάνουμε; Αρχικά θα πρέπει να παραδεχτούμε πως πράγματι ξοδεύουμε πολύ χρόνο παίζοντας βιντεοπαιχνίδια. Μετά καλό θα ήταν να προσπαθήσουμε να μειώσουμε σιγά-σιγά αυτόν τον χρόνο, έτσι θέτουμε όρια στον εαυτό μας. Τέλος, αφού έχουμε αναλογιστεί τις συνέπειες της πολύωρης ασχολίας με τα βιντεοπαιχνίδια και έχουμε μειώσει δραστικά τον χρόνο αυτό θα δούμε πως θα αποκτήσουμε ενδιαφέρον και για άλλες κοινωνικές, αθλητικές και πνευματικές δραστηριότητες.

Ταρπινίδου Πολυξένη

Music Mania

Σύμφωνα με πρόσφατη δημοσκόπηση του οργανισμού δημοσκοπήσεων (Gallup Organization) που έγινε στις Η.Π.Α., το 50% των οικογενειών έχουν ένα μέλος στην οικογένειά τους που παίζει κάποιο μουσικό όργανο ενώ το 1997, σε παρόμοια δημοσκόπηση μόλις το 38%.

Οι μουσικοί λοιπόν ανάμεσά μας πληθαίνουν δραματικά αλλά το ερώτημα είναι γιατί; Τα Media είναι σίγουρα ένας καθοριστικός παράγοντας. Με δεκάδες εκπομπές που έχουν ως κύριο θέμα τη μουσική, να παίζονται καθημερινά στην τηλεόραση επόμενο είναι να προκληθεί μια μαζική δίψα για γνώση του μουσικού κόσμου... ή για δόξα. Τα media προβάλλοντας την "λαμπερή" πλευρά της μουσικής ζωής, προσελκύουν χιλιάδες άτομα στα λεγόμενα "Talent Shows" όπου δείχνουν πόσο ταλαντούχοι (ή ατάλαντοι) είναι με αντάλλαγμα λίγα λεπτά στο γυαλί. Ένας άλλος λόγος που πιθανότατα συνέβαλε στην αύξηση των μουσικών καλλιτεχνών, είναι η ανάγκη για έκφραση. Σε έναν κόσμο όπου ο καθένας νοιάζεται για τον εαυτό του και ο μόνος που δέχεται να ακούσει τα προβλήματα των άλλων είναι ο ψυχολόγος, η εξωτερική συναίσθημάτων και ιδεών μέσω της τέχνης, και συγκεκριμένα της τέχνης

της μουσικής, γίνεται μια πολύ ελκυστική επιλογή. Συνήθως όταν ένας καλλιτέχνης έχει τέτοια κίνητρα για να γράψει ένα κομμάτι δεν νοιάζεται αν "θα πιάσει" αλλά χαίρεται μόνο και μόνο που βρίσκει ένα δημιουργικό τρόπο να εκφραστεί.

Τέλος, ένας ακόμα λόγος που θα οδη-

γούσε κάποιον έφηβο κυρίως, στην εκμάθηση ενός μουσικού οργάνου είναι η κοινωνικές επιδράσεις που έχει αυτή η ενέργεια στη ζωή του. Αυξάνεται η αποδοχή από τους συμμαθητές και η αυτοπεποίθηση καθώς πλέον το άτομο αυτό μπορεί ανά πάσα στιγμή να γίνει η ψυχή της παρέας.

Ινώ Τερζή

facebook Οι κίνδυνοι της "κοινωνικής" δικτύωσης

Το facebook είναι ένας ιστοχώρος όπου ο κάθε άνθρωπος στον κόσμο έχει τη δυνατότητα να δημιουργήσει ένα λογαριασμό και να γίνει χρήστης του. Απαραίτητη προϋπόθεση όμως είναι η πρόσβαση στο Internet και η γνώση χρήσης του. Όσον αφορά τους εφήβους

οι περισσότεροι δηλώνουν ότι είναι μία καθημερινή τους απασχόληση. Αποτελεί γι' αυτούς ένα γρήγορο μέσο επικοινωνίας αλλά και ψυχαγωγίας, καθώς παρέχει διάφορα ηλεκτρονικά παιχνίδια. Οι έφηβοι μπορούν να συνομιλούν μεταξύ τους είτε γραπτά είτε προφορικά. Επιπλέον

πολλοί νέοι ανταλλάσσουν στοιχεία μεταξύ τους και εκφράζουν την άποψή τους γι' αυτά όπως φωτογραφίες, βίντεο, τραγούδια κλπ. Η γνωριμία καινούριων φίλων από τον συγκεκριμένο ιστοχώρο είναι μία δυνατότητα που προσφέρει το facebook σε όλους τους χρήστες του.

Αξιοσημείωτα όμως είναι και τα μειονεκτήματα του facebook που ποικίλλουν ιδιαίτερα ανάμεσα στους αυθόρμητους νέους. Η πλειονότητα ομολογεί ότι έχει υποστεί εξάρτηση που συχνά καταλήγει σε μεγάλη σπατάλη χρόνου, προβλήματα υγείας αλλά στο τέλος και απομάκρυνση από τον έξω κόσμο. Τέτοια αποτελέσματα όμως βρίσκουν εφαρμογή σε πλήρως εξαρτημένα άτομα που δεν δείχνουν ενδιαφέρον για τίποτα άλλο. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στους κινδύνους που επικρατούν ανάμεσα στην "κοινωνία" του facebook. Ασύνητοι έφηβοι εκθέτουν τα προσωπικά τους στοιχεία σε κοινή θέα, με αποτέλεσμα πολλές φορές να αποτελούν θύματα εκβιασμού. Ακόμη, πολλοί προκαλούν με τη λεκτική τους συμπεριφορά δημιουργώντας εντάσεις που οδηγούν σε άσχημες συνέπειες. Συνεπώς, το facebook είναι ένα ευχάριστο "περιβάλλον" επικοινωνίας και ανταλλαγής απόψεων για τους νέους, εφόσον έχουν επίγνωση των πράξεων τους, γνωρίζουν να το διαχειρίζονται με ορθό τρόπο και να προστατεύονται από τους κινδύνους.

Η Περιβαλλοντική Ομάδα είναι ένα σχολικό πρόγραμμα που λειτουργεί εδώ και αρκετά χρόνια σε αρκετά, αν όχι όλα, τα γυμνάσια της περιοχής μας. Το πρόγραμμα αυτό αφορά παιδιά δευτέρας μα κυρίως τρίτης γυμνασίου με περιβαλλοντικές ανησυχίες και ενδιαφέρον για επιπλέον ενημέρωση για την προστασία του πλανήτη και την αειφορική ζωή. Εκτός από την ενημέρωση όμως, τα παιδιά που θέλουν να συμμετέχουν δραστηριοποιούνται, όχι μόνο σε θεωρητικό επίπεδο αλλά και σε πρακτικό, αφού αρκετές είναι και οι δράσεις της ομάδας, εκτός από τις συζητήσεις περιβαλλοντικού περιεχομένου, για παράδειγμα καθαρισμός ορισμένων πράσινων περιοχών στα Πεύκα και αρκετοί περίπατοι στη φύση.

Φέτος στην περιβαλλοντική ομάδα τα παιδιά χωρίστηκαν σε μικρές ομάδες που η κάθε μία ανέλαβε μια διαφορετική δράση. Μερικές από αυτές είναι: η ομάδα του πρασίνου, η ομάδα του νερού, η ομάδα της ενέργειας, η ομάδα της ανακύκλωσης κ.α. Η πιο σημαντική δράση της φετινής

Περιβαλλοντική Ομάδα

περιβαλλοντικής ομάδας είναι η προσπάθεια ένταξης όσο περισσότερου πράσινου γίνεται στην έκταση της αυλής του σχολείου. Έγινε ήδη μία δεντροφύτευση στην αυλή του σχολείου όπου υπήρχε αρκετός χώρος. Τοποθετήθηκαν πολλά διαφο-

ρετικά είδη φυτών όπως πανσεδάκια, μέντα, δεντρολίβανο και πολλά άλλα. Τέλος η «περιβαλλοντική» οργάνωσε αρκετές εκδρομές σε διάφορους περιβαλλοντικού περιεχομένου προορισμούς όπως η εκδρομή στις λίμνες Κορώνεια- Βόλβη που

πραγματοποιήθηκε στις 05/ 04/ 12 και η εκδρομή στον Όλυμπο που πραγματοποιήθηκε αρχές Μαΐου.

Το νερό είναι ίσως το πολυτιμότερο αγαθό που μας παρέχει η φύση. Αναμφισβήτητα αποτελεί σημαντικό παράγοντα για την ανάπτυξη, την υγιεινή διαβίωση και την ίδια τη ζωή. Όμως, αυτή η πηγή ζωής αποτελεί, πλέον ένα είδος εν ανεπάρκεια. Εξαιτίας της ραγδαίας αύξησης του πληθυσμού, της μαζικής κατανάλωσης, της κατάχρησης των φυσικών πόρων και της μόλυνσης, η υπάρχουσα ποσότητα του νερού δεν επαρκεί για να καλύψει τις σύγχρονες ανάγκες. Σε πολλές περιοχές το πρόβλημα είναι πλέον έντονο. Αδιαμφισβήτητα απαιτείται η κινητοποίηση των «αρχηγών» του πλανήτη μας για τη ριζική αντιμετώπιση της λειψυδρίας, ωστόσο καθένας από εμάς μπορεί να εφαρμόσει ορισμένα απλά μέτρα στην καθημερινή του ζωή ώστε να συνεισφέρει.

Δεν είναι καθόλου δύσκολο!

Τόκκα Ευαγγελία

Οι θεατρικές μας ομάδες «Ψάχνουν τον Παράδεισο» και... «Υποδύονται την Ελένη»

Μετά από αρκετές δημιουργικές ώρες ομαδικής δουλειάς οι ομάδες μας πήραν μέρος στην 26η Μαθητική Θεατρική Συνάντηση του Δήμου μας

«Ψάχνοντας τον Παράδεισο»

Μια νέα και φρέσκια ματιά στον τόπο που ζούμε, παίζουμε, δουλεύουμε και πάμε σχολείο. Σε μια δημιουργία επινοημένη εξ ολοκλήρου από την ίδια τη θεατρική ομάδα νέων του Γυμνασίου Πεύκων, ΦΙΛΤΡΟ διερευνούμε τι ακριβώς σημαίνει Παράδεισος για μας, μέσα από κάθε νόημα της λέξης αυτής. Όποιος είδε το «Ψάχνοντας τον Παράδεισο», ποτέ ξανά δε θα δει αυτήν την κοινότητα με τον ίδιο τρόπο.

Συντονιστής της ομάδας είναι ο Phil Sixsmith «Ελένη»

του Ευριπίδη

Πρόκειται για μια διασκευή της τραγωδίας του Ευριπίδη. Μαθητές και μαθήτριες από 3 τμήματα της Γ' τάξης του σχολείου απέδωσαν από ένα τμήμα του έργου και διαγωνίστηκαν μεταξύ τους, σε μια προσπάθεια να θυμίσουν τους ποιητικούς διαγωνισμούς της αρχαιότητας. Κριτές οι ίδιοι οι συμμαθητές μας!

Συντονίστρια της ομάδας είναι η κ. Σταμπουλίδου Ελένη

Το νερό είναι ίσως το πολυτιμότερο αγαθό που μας παρέχει η φύση. Αναμφισβήτητα αποτελεί σημαντικό παράγοντα για την ανάπτυξη, την υγιεινή διαβίωση και την ίδια τη ζωή. Όμως, αυτή η πηγή ζωής αποτελεί, πλέον ένα είδος εν ανεπάρκεια. Εξαιτίας της ραγδαίας αύξησης του πληθυσμού, της μαζικής κατανάλωσης, της κατάχρησης των φυσικών πόρων και της μόλυνσης, η υπάρχουσα ποσότητα του νερού δεν επαρκεί για να

καλύψει τις σύγχρονες ανάγκες. Σε πολλές περιοχές το πρόβλημα είναι πλέον έντονο. Αδιαμφισβήτητα απαιτείται η κινητοποίηση των «αρχηγών» του πλανήτη μας για τη ριζική αντιμετώπιση της λειψυδρίας, ωστόσο καθένας από εμάς μπορεί να εφαρμόσει ορισμένα απλά μέτρα στην καθημερινή του ζωή ώστε να συνεισφέρει. Δεν είναι καθόλου δύσκολο!

Τόκκα Ευαγγελία

Μέγαρο μουσικής

Στις 9 Μαρτίου του 2012 πραγματοποιήθηκε η επίσκεψη της Γ' και Α' Γυμνασίου στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης. Εκεί μας δόθηκε η ευκαιρία να απολαύσουμε ένα μοναδικό υπερθέαμα και να κάνουμε μια αναδρομή στα παιδικά μας χρόνια παρακολουθώντας αποσπάσματα από τις σημαντικότερες ταινίες του Walt Disney μέσα από κινηματογραφικές προβολές και ζωντανή συμφωνική μου-

σική. Οι αρχικοί ενδοιασμοί για την παράσταση απομακρύνθηκαν καθώς το θέαμα ήταν εκπληκτικό και γρήγορα μας αποζημίωσε. Μας έκανε να αλλάξουμε διάθεση και να διασκεδάσουμε σε μια γιορτή χρωμάτων, ήχων, φαντασίας και ζωντανής δημιουργίας. Ήταν πραγματικά κάτι που δεν έπρεπε να χάσουμε!!

Τελούδη Ανδριάννα Γ6

ΕΚΔΡΟΜΗ ΜΕ ΤΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΤΟ STUDIO ΤΗΣ Ε.Τ.3

Την Δευτέρα 26/03/12 ομάδα της εφημερίδας του σχολείου μας πραγματοποίησε μια επίσκεψη στα γραφεία και στις εγκαταστάσεις της ΕΡΤ3.

Με χαρά μας καλωσόρισαν στο χώρο τους. Συγκεκριμένα, ένας τεχνικός δέχτηκε να μας ξεναγήσει και να μας διδάξει όλα τα μυστικά που κρύβονται πίσω από τον θαυμαστό κόσμο της τηλεόρασης. Αρχικά, μας οδήγησε στο πλατό. Στην ουσία μας εξήγησε ότι όλα τα προγράμματα που δείχνει η τηλεόραση γυρίζονται μόνο σε ένα πλατό με τη διαφορά ότι ανάλογα με την εκπομπή αλλάζουν και τα σκηνικά.

Έπειτα, άρχισε να μας εξηγεί πόσο σκληρή και επίμονη δουλειά χρειάζεται για να βγει στην τηλεόραση μια εκπομπή. Είναι φανταστικό το πλήθος των κουμπιών και των μηχανημάτων που χρησιμοποιούνται. Αυτό όμως που μας έκανε μεγαλύτερη εντύπωση ήταν η παρουσίαση της εκπομπής του καιρού. Στην πραγματικότητα υπάρχει ένα πανί πάνω στο οποίο εμφανίζεται ο καιρός. Ο παρουσιαστής απλά κοιτάζει δύο μόνιτορ, για το ακριβές σημείο όπου πρέπει να δείχνει καθώς μιλά. Τέλος, κάτι ακόμη που μας εντυπωσίασε είναι η ερώτηση του τεχνικού: «Ποιο κανάλι πρέπει να παρακολουθείτε? Όταν όλοι απάντησαν «την ΕΡΤ 3» ή άλλα κανάλια, πήραμε την απάντηση «κανένα», διότι όπως μας εξήγησε, «η τηλεόραση δεν είναι αναγκαία για τον άνθρωπο και ο κύριος σκοπός της είναι να μας κάνει πλύση εγκεφάλου».

Στη συνέχεια, ακολούθησε η επίσκεψή μας στο αρχαιολογικό μουσείο Θεσσαλονίκης, όπου θαυμάσαμε μερικές βραβευμένες φωτογραφίες με κύριο θέμα τα αρχαιολογικά μνημεία της Μακεδονικής Δεκάπολης στην Ιορδανία, σε συνδυασμό με την καθημερινή ζωή τους.

**Παναγιώτης Καπετανίδης
Γιώργος Αθανασιάδης**

ΠΡΟΣΟΧΗ:

Στα "άδεια" της ΕΤ3

μάθαμε πολλά και χρήσιμα πράγματα:

1ον Το να δεις τηλεόραση είναι ότι πιο άχρηστο μπορείς να κάνεις με τον χρόνο σου.

2ον Όλα όσα βλέπεις στις εκπομπές που γυρίζονται σε studio είναι ψεύτικα (τοίχοι, τραπέζια, καρέκλες...)

3ον Ο μετεωρολόγος όταν λέει τον καιρό βλέπει το ΑΠΟΛΥΤΟ... πράσινο.

4ον Ο εκφωνητής των ειδήσεων βλέπει τις ειδήσεις να αντικατοπτρίζονται πάνω σ' ένα γυαλί μπροστά στην κάμερα (δεν έχει κάτσει να μάθει κατεβατά απ' έξω για να τα πει χωρίς χαρτιά).

5ον Να μην αποφασίσεις ΠΟΤΕ να γίνεις τεχνικός σε τηλεοπτικό σταθμό! Άμα δεις εκείνα τα κουμπάκια...

Για περισσότερες πληροφορίες ζητήστε από τους καθηγητές σας να σας πάνε του χρόνου.

Ινώ Τερζή

Επίσκεψη στην Αιανή Κοζάνης

Οι μαθητές της Α' Γυμνασίου απέκτησαν μια πλούσια βιωματική εμπειρία με την εκπαιδευτική επίσκεψη στην Αιανή Κοζάνης. Πήραν μέρος σε προγράμματα για την αρχαία διατροφή, συμμετείχαν σε προσομοίωση ανασκαφής και κατά τη διάρκεια της διαδρομής ήρθαν σε επαφή με τα οικοσυστήματα της περιοχής και τα είδη της χλωρίδας και της πανίδας της.

Εξόρμηση στο Ελατοχώρι

Όμορφες στιγμές έζησαν οι μαθητές της Γ' Γυμνασίου κατά την εκδρομή τους στο χιονοδρομικό κέντρο Ελατοχωρίου Πιερίας. Τα τμήματα Γ3 και Γ7 πριν την άφιξή τους στο χιονοδρομικό κέντρο, επισκέφθηκαν τον υγρότοπο της Νέας Αγαθούπολης στις εκβολές του ποταμού Αλιάκμονα (τμήμα της προστατευόμενης περιοχής του Δέλτα Αξιού-Λουδία-Αλιάκμονα). Οι μαθητές είχαν την ευκαιρία να παρατηρήσουν με κιάλια και τηλεσκόπια σπάνια και σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας. Η ξεναγήση έγινε από το Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Ανατολικού Ολύμπου.

Οι μαθητές του Α1 «έξω από τα σύνορα»

Οι μαθητές του Α1 τμήματος του Γυμνασίου μας που ασχολούνται με το πρόγραμμα: «τα παιδιά στον κόσμο σήμερα» ενεργοποιήθηκαν και αποφάσισαν να γίνουν «ανάδοχοι» ενός παιδιού μέσω της οργάνωσης Actionaid. «υιοθέτησαν» ένα κοριτσάκι από το Βιετνάμ που το λένε Tran Bich Ngo και που γεννήθηκε το 2006. Μιλάει τη Βιετναμική γλώσσα και η Tran όπως και η οικογένειά της ζει από τη γη, όμως διαθέτει μικρά χωράφια που δεν μπορούν να τους εξασφαλίσουν την επιβίωση. Το σπίτι τους είναι φτωχικό και φτιάχτηκε από τσιμέντο και κεραμίδια. Η Tran είναι πολύ μικρή για να πηγαίνει σχολείο αλλά εκατοντάδες παιδιά αναγκάζονται να εγκαταλείψουν το σχολείο, καθώς πρέπει να δουλέψουν για να βοηθήσουν την οικογένεια ή να ακολουθήσουν με τους γονείς τους το δρόμο της εσωτερικής μετανάστευσης. Το αποτύπωμα της φτώχειας και της εγκατάλειψης είναι φανερό και στον τομέα της υγείας: παλιός και ανεπαρκής εξοπλισμός, φάρμακα λιγοστά, ελάχιστοι γιατροί και νοσηλευτικό προσωπικό. Παρ' όλα αυτά οι συμμαθητές μας βοηθάνε αυτό το κοριτσάκι μέσα από την κοινότητα στην οποία ζει, να επιβιώσει για μια καλύτερη ζωή.

Η ΠΥΞΙΔΑ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΠΕΥΚΩΝ

Το σχολείο μας ευαισθητοποιείται στο θέμα της ενδοσχολικής βίας. Καθηγητές, με τη βοήθεια της ΠΥΞΙΔΑΣ κινητοποιήθηκαν και έδωσαν στους μαθητές της Α' και Β' Γυμνασίου την ευκαιρία να σκεφτούν, να

προβληματιστούν και να εκφραστούν γύρω από το αρνητικό αυτό φαινόμενο που ταλαιπωρεί τα σύγχρονα ελληνικά σχολεία. Η ελπίδα για ένα πιο υγιές περιβάλλον μάθησης δεν παύει να ζωντανεύει.

Γνωριμία με τον κύριο ... «Διάνοια»

Την Πέμπτη 1η Μαρτίου είχαμε την τιμή να δαχτούμε στο σχολείο μας τον Κ. Νίκο Λυγερό, τον Έλληνα με τον υψηλότερο δείκτη νοημοσύνης, έναν από τους 50 εξυπνότερους ανθρώπους στον κόσμο, επιστήμονα και ειδικό καθηγητή προικισμένων παιδιών, τεχνικό διερμηνέα και μεταφραστή στα γαλλικά δικαστήρια, συγγραφέα, ποιητή,

σκηνοθέτη, δημιουργό των τεστ ευφυΐας, με ιδιαίτερη ευαισθησία για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Μας μίλησε για πάρα πολλά θέματα και μας προβληματίσε.

Αρχικά αναφέρθηκε στις ανθρώπινες σχέσεις που υπάρχουν στην πόλη, οι οποίες είναι ή ψυχρές ή ανύπαρκτες, σε αντίθεση με τις ζεστές σχέσεις που έχουν οι άνθρωποι στα χωριά – στην επαρχία.

Στη συνέχεια μας μίλησε για τη διαφορά ατόμου, ανθρώπου και συνανθρώπου. Έννοιες αρκετά δυσνόητες που με δυσκολία καταλάβαμε. Ανέφερε ότι η κοινωνία αποτελείται από άτομα ενώ η ανθρωπότητα από ανθρώπους. Άτομα είναι όλοι όσοι δεν ενδιαφέρονται ουσιαστικά για την πρόοδο ή την εξέλιξη.

Επίσης με πολύπλοκο τρόπο μας εξήγησε τη σχέση δασκάλου-μαθητή. Μαθητής δεν υπάρχει χωρίς δάσκαλο, ενώ δάσκαλος υπάρχει χωρίς μαθητή αφού κύριος σκοπός του είναι να παράγει έργο. Επιπλέον, αναπαραστήσαμε θεατρικά κάποια σκηνή της «Αντιγόνης» του Σοφοκλή, στο πλαίσιο μιας συζήτησης για τους αρχαίους τραγικούς ποιητές Σοφοκλή και Ευριπίδη.

Τέλος, μας ανέφερε επαγγέλματα που έχουν μέλλον και μας ρώτησε προσωπικά έναν – έναν για το επάγγελμα που θα ακολουθήσουμε.

Σίγουρα, η συνάντηση αυτή ήταν ένα ευχάριστο διάλειμμα στην καθημερινή ρουτίνα του σχολείου. Μας προβληματίσε αρκετά αλλά και μας πρόσφερε μια ιδιαίτερη εμπειρία επικοινωνίας μ' έναν ξεχωριστό άνθρωπο.

Το πιο ακριβό πράγμα στη ζωή του ανθρώπου είναι ο χρόνος

Συνέντευξη με τον προπονητή της Δόξας Πεύκων κ. Χρήστο Δηκταπανίδη

Πόσα χρόνια ασχολείστε με την προπονητική;

34 χρόνια

Ποιοι είναι οι στόχοι της Δόξας Πεύκων που είστε προπονητής;

Στόχοι της Δόξας Πεύκων είναι να παίξει καλό μπάσκετ.

Ποιες ομάδες έχετε αναλάβει ; Ποιους στόχους είχατε στις ομάδες αυτές; Τους πετύχατε;

Σε γενικές γραμμές πετυχαίνουμε τους στόχους που βάζουμε. Έχω αναλάβει πολλές ομάδες της Θεσσαλονίκης, της Κρήτης και της Ρόδου. Έχω αναλάβει τον ΟΦΗ, Εργοτέλη, Ηράκλειο, έχω αναλάβει τον Ιαλίσιο στην Ρόδο. Εδώ στην Θεσσαλονίκη το Ωραιόκαστρο, τον Αρίωνα, Μακεδονικό...μην ξεχάσω και καμία. Δηλαδή είναι πολλές... τώρα στην Δόξα Πεύκων. Ποιες άλλες ομάδες...είχα πρώτη εθνική το πειραματικό γυναικών, για δύο χρόνια τον ΒΑΟ, τον Αρίωνα στις γυναίκες, την εθνική Αμπελοκήπων ...δεν τις θυμάμαι όλες.

Μπορείτε να μας αναφέρετε κάποια στιγμή της καριέρας σας που θα σας μείνει αξέχαστη;

Εκείνο που μένει αξέχαστο είναι η σχέση με το χώρο. Αυτό είναι το βασικότερο στοιχείο: η σχέση με τους ανθρώπους. Τώρα, οι στιγμές...υπάρχουν όμορφες στιγμές και άσχημες στιγμές. Έτσι είναι ο αθλητισμός σε γενικές γραμμές. Όταν επιτευχθεί ένας στόχος, κάποια στιγμή είναι μοναδική μέχρι την επόμενη βέβαια, γιατί δεν πρέπει να σταματάμε. Πρέπει συνέχεια να προσπαθούμε να είμαστε καλύτεροι σ' αυτό που κάνουμε.

Πιστεύετε ότι οι προπονητές λειτουργούν σαν πρότυπα για τους αθλητές;

Και βέβαια! Είναι πρότυπο ο προπονητής. Πρέπει να είναι αρχικά παιδαγωγός και μετά προπονητής μπάσκετ. Πρέπει, το σημαντικότερο στοιχείο, όποιος έρχεται στο γήπεδο να νιώθει, να καταλαβαίνει ότι βελτιώνεται, να καταλαβαίνει ότι ο προπονητής του ενδιαφέρεται γι' αυτόν, να καταλαβαίνει ότι γίνεται καλύτερος άνθρωπος.

Παίζει καθοριστικό ρόλο το ταλέντο ενός παίκτη στην εξέλιξη του;

Παίζει καθοριστικό ρόλο όσον αφορά το δικό μας άθλημα της καλαθοσφαίρισης. Αλλά το σημαντικότερο στοιχείο που παίζει ρόλο είναι το μυαλό του, η καρδιά του και το πόσο θέλει αυτό που ζητάει. Αν αυτό το θέλει πάρα πολύ, τίποτε δεν θα μπορεί να τον σταματήσει.

Πόσο εύκολο είναι ένα παιδί να συνδυάζει το σχολείο με το μπάσκετ;

Νομίζω ότι το πιο ακριβό πράγμα στη ζωή του ανθρώπου είναι ο χρόνος. Εάν κάθε άνθρωπος ξέρε να εκμεταλλευτεί το χρόνο του, το δευτερόλεπτό του, να μην το αφήνει να χάνεται, τότε θα μπορέσει να πετύχει και στις σπουδές του και στο μπάσκετ και σε οτιδήποτε επιθυμεί. Έχει εικοσιτέσσερις ώρες την ημέρα και η ώρα έχει εξήντα λεπτά και τα εξήντα λεπτά αναλογούν σε κάποια δευτερόλεπτα. Συνεπώς το σημαντικό είναι να μην αφήνουμε τον χρόνο να χάνεται. Δεν θα πετύχουμε ούτε στο μπάσκετ, ούτε σαν μαθητές ούτε σαν άνθρωποι πάνω απ' όλα, γιατί ο αθλητισμός μας κάνει να είμαστε καλύτεροι άνθρωποι.

θρωποι. Δεν λύνει πρόβλημα οικονομικό ή βιοποριστικό. Απλά σε κάνει καλύτερο άνθρωπο γιατί σε μαθαίνει να πολεμάς, να παλεύεις και να πετυχαίνεις τους στόχους.

Πόσο εύκολο είναι ένα παιδί που παίζει μπάσκετ να φτάσει μια μέρα να παίξει στην εθνική Ελλάδος;

Αυτό είναι πολλές φορές συμπτωματικό, τυχερό. Πάντως το σημαντικό είναι επαναλαμβάνω, κάθε μέρα που μπαίνει στο γήπεδο και κάθε φορά που βγαίνει να νιώθει βελτιωμένος και καλύτερος. Από εκεί και πέρα, αν θα παίξεις στην εθνική ή θα πετύχεις τους στόχους σου ή θα παίξεις σε μια μεγαλύτερη ομάδα ή οπουδήποτε, δεν έχει σχέση με την προσπάθεια με την οποία κάνεις. Είναι θέμα τύχης, συμπτώσεων αλλά και φυσικά ικανοτήτων. Η ικανότητα δεν κρύβεται. Μην το πιστεύετε.

Σας ευχαριστούμε πολύ για τις πολύτιμες απόψεις σας και το χρόνο που μας αφιερώσατε. Καλή συνέχεια στον αγώνα σας!

Γούναρης Δημήτρης Β2

Μαθητικοί αγώνες Στίβου Ανατολικής Θες /νίκης 2012

Την Πέμπτη 29 Μαρτίου μια ομάδα παιδιών επιλέχθηκε να αντιπροσωπεύσει το σχολείο μας στους Μαθητικούς αγώνες Στίβου Γυμνασίων Ανατολικής Θεσ/νίκης 2012. Οι Μαθητές αγωνίστηκαν με ένταση και αγωνία, καθώς ο συναγωνισμός ήταν ...έντονος. Παρ' όλα αυτά τήρησαν το «ευ αγωνίζεσθαι» και με χαρά και υπερηφάνεια αρκετοί από αυτούς κέρδισαν το χρυσό, ασημένιο ή χάλκινο μετάλλιο. Οι διακρίσεις είναι οι εξής:

Άλμα εις ύψος: 1η θέση- Σαλμάνης Χρήστος Γ6

2η θέση -Βλαχόπουλος Αντώνιος -Γ1

1η θέση- Ταρπινίδου Πολυξένη Γ6

Δρόμος 150 μ. :2η θέση- Γιαμουρίδης Ευθύμιος-Β1

3η θέση-Γούναρης Δημήτριος -Β2

Δρόμος 1000μ.: 3η θέση- Λέξας Μιλτιάδης- Β3

Ταρπινίδου Πολυξένη Γ6

Συμμετοχή στο δεύτερο μαθητικό συνέδριο «ACSTAC»: Δένη Ιωάννα(Γ2) και Σιδηροπούλου Ράνια (Γ6)

Συμμετοχή στο επιστημονικό συνέδριο «NOESIS»: Χαμαϊδός Γιάννης και Χατζόπουλος Βασίλειος (Γ7)

Αριστεία και βραβεύσεις στον μαθητικό διαγωνισμό Φυσικής: Κουμτζής Σεβαστός (Γ3), Παπαϊωάννου Κατερίνα (Γ5), Δαβιδοπούλου Χριστίνα (Γ2), Ισαάκ Παναγιώτα (Γ2)

Διαγωνισμός τραγουδιού (διοργάνωση Radio thessaloniki): Ινώ Τερζή (Γ6), 4η θέση

Αγώνες χιονοδρομίας Βόρειας Ελλάδας: Ζηκόπης Βαγγέλης (Γ2), 3η θέση

Διεθνής Διαγωνισμός Φωτογραφίας: Αθανασιάδης Μανώλης (Β1)

Διαγωνισμός Μαθηματικών 2011: Δαβιδοπούλου Χριστίνα (Γ2), 3ο βραβείο, Σιδηροπούλου Ράνια (Γ6), 2ο βραβείο, Χριστοφορίδης Νίκος (Γ7), έπαινος

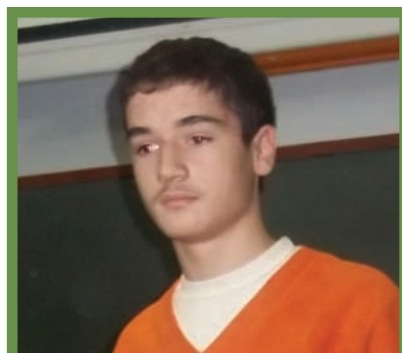
Διαγωνισμός Ορθογραφίας Κεντρικής και Ανατολικής Μακεδονίας: Βαβλιάκης Σωτήρης (Γ1), 3η θέση, Σιδηροπούλου Ράνια (Γ6), 4η θέση

Σχολικός Αγώνας Ανωμάλου Δρόμου: ΑΓΟΡΙΑ(1η θέση ομαδικά) : Γούναρης Δημήτρης(Β1), Παντουλούφος Αλκιβιάδης (Β4), Λέξας Μιλτιάδης (Β3), 3η θέση ατομικά, Μπόρτας Στέφανος (Γ5), Γιαμουρίδης Εϋθύμιος (Β1) ΚΟΡΙΤΣΙΑ(3η θέση ομαδικά): Δεληγιάνη Ευφροσύνη (Α1), Σταματιάδου Ελένη (Β5), Λυμούρη Διονυσία (Β3), Κίουση Σοφία (Α5)Σκακιστικοί Αγώνες Βόρειας Ελλάδας: Παπαγιαννάκη Μάρθα (Α5), 1η θέση Κολυμβητικοί Αγώνες Βόρειας Ελλάδας: Σαλμάνης Χρίστος (Γ6), 8η θέση

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ:

Δένη Ιωάννα:

- Ποιες δυσκολίες συνάντησες;
- Με δυσκόλεψε κυρίως η έλλειψη χρόνου και η έλλειψη πηγών. Ευτυχώς με βοήθησε η επιβλέπουσα καθηγήτριά μου, κα Χριστίνα Μελίδου να τις ξεπεράσω.
- Τι σου άρεσε;
- Η εμπειρία ήταν πολύ ενδιαφέρουσα.

Κουμτζής Σεβαστός

Δένη Ιωάννα

Επίσης, έκανα πολλές νέες γνωριμίες

Κουμτζής Σεβαστός:

- Ποιες δυσκολίες συνάντησες;
- Δεν συνάντησα δυσκολίες. Χρειάστηκε μόνο ο κατάλληλος τρόπος σκέψης και προσοχή στο μάθημα. Με βοήθησε ιδιαίτερα η κα Ιωάννα Γκέτσιου, καθηγήτριά μου στη Φυσική.
- Τι σου άρεσε;
- Η συμμετοχή. Δεν χρειάστηκε να διακριθώ για να περάσω καλά.

Βαβλιάκης Σωτήρης:

- Ποιες δυσκολίες συνάντησες;
- Αρχικά, ο ανταγωνισμός ήταν μεγάλος. Επίσης, οι λέξεις που μου έτυχαν ήταν αρκετά δύσκολες.
- Τι σου άρεσε;
- Η οργάνωση ήταν υποδειγματική. Φυσικά, μου άρεσε που κέρδισα!

Ζηκόπης Βαγγέλης:

Παπαγιαννάκη Μάρθα

Σιδηροπούλου Ράνια

- Ποιες δυσκολίες συνάντησες;
- Λόγω των προπονήσεων, αναγκάζομαι να χάνω τα σαββατοκύριακα, και άρα όλες τις παρές μου.
- Τι σου αρέσει σε αυτό που κάνεις;
- Η αίσθηση της ταχύτητας. Η έκρηξη αδρεναλίνης, και η αίσθηση ικανοποίησης που λαμβάνω.

Παπαγιαννάκη Μάρθα:

- Ποιες δυσκολίες συνάντησες;
- Λόγω των πολύωρων προπονήσεων και των αγώνων τα σαββατοκύριακα, χάνω τις παρές μου. Επίσης, χρειάστηκε να διαβάσω πολύ.
- Τι σου αρέσει σε αυτό που κάνεις; Θα ήθελες να το ακολουθήσεις επαγγελματικά;
- Θα με ενδιέφερε πολύ. Στο σκάκι μου αρέσει ο τρόπος σκέψης που αναπτύσσεις, η στρατηγική και η λογική που απαιτεί.

Τερζή Ινώ:

- Τι δυσκολίες συνάντησες;

Ζηκόπης Βαγγέλης

Βραβευμένη φωτογραφία του Αθανασιάδη Μανώλη

- Η rock μπάντα είχε άλλη δομή τραγουδιού από εμένα, και έτσι χρειάστηκε να αλλάξουμε δομή τελευταία στιγμή. Δεν συνάντησα άλλες δυσκολίες.
- Τι σου άρεσε;
- Οι γνωριμίες που έκανα και τα ωραία απογεύματα που πέρασα.

Σιδηροπούλου Ράνια:

- Τι δυσκολίες συνάντησες;
- Η μεγαλύτερη δυσκολία που συνάντησα ήταν ότι τα θέματα φέτος ήταν πιο δύσκολα από ότι άλλες χρονιές. Χρειάστηκε να λύσω θέματα παλιών διαγωνισμών, για προετοιμασία. Ευτυχώς με βοήθησε ο καθηγητής μου στα Μαθηματικά, κος Αντώνης Κυριακίδης.
- Τι σου άρεσε;
- Γνώρισα πολλά ενδιαφέροντα άτομα, και ήρθα σε επαφή με έναν καινούριο τρόπο σκέψης.

Σιδηροπούλου Ράνια, Χαμαϊδός Γιάννης, Τελούδη Ανδριάννα

Η «ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ» ΜΑΣ

Ηκυβέρνηση του σχολείου μας εκπροσωπείται από το 15μελές συμβούλιο, το οποίο αποτελείται από 15 μαθητές εκ των οποίων οι 2 είναι ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος αντίστοιχα, ενώ οι υπόλοιποι είναι μέλη. Το συμβούλιο αυτό αντιπροσωπεύει τους μαθητές σε γενικές εκδηλώσεις του σχολείου μας, αλλά και σε άλλες καταστάσεις. Φέρει ευθύνη για την συμπεριφορά των μαθητών στον εκπαιδευτικό χώρο και λαμβάνει σημαντικές αποφάσεις για την βελτίωσή της. Συχνά καλείται να εκφράσει τη γνώμη του για ποινές σε μαθητές λόγω της παραβατικής τους συμπεριφοράς.

Τελικά αποτελέσματα 15μελούς συμβουλίου 2011-2012:

Ζηκόπης Βαγγέλης : ο ταχπίνης πρόεδρος με 122 ψήφους

Ζασπάλης Στέφανος :ο greeklover αντιπρόεδρος με 102 ψήφους

Δημητριάδης Ηλίας : εθισμένος στον υπολογιστή με 97 ψήφους

Τυχάλας Δημήτρης :ο ψηλός καρδιοκατακτητής με 85 ψήφους
Μπεκιάρη Βασιλική : η γλυκιά φάτσα με 81 ψήφους
Τάισι Κλάιντι : ο μπουκλας με 73 ψήφους
Ράφτης Κωνσταντίνος : ο αλανάκος με 70 ψήφους
Χαμαϊδός Γιάννης : ο φλύαρος με 66 ψήφους
Γούναρης Δημήτρης : ο γαλανομάτης μπασκετμπολίστας με 61 ψήφους
Νικάνδρου Χάρης : γεμάτος στυλ με 59 ψήφους
Τσακμάκης Μιχαήλ : ο εξυπνάκις του Β6 με 55 ψήφους
Χαζαρίδης Μιχαήλ : η ψηλή μαϊμού με 54 ψήφους
Δένη Ιωάννα : ο ψηλολέκας μας με 51 ψήφους
Δήλμα Μάρθα : ξαφνικά κοκκινομάλλα με 46 ψήφους
Καννελιάς Αστέριος : το ξανθό αστέρι μας με 45 ψήφους

ΧΑ!ΧΑ!ΧΑ!

•Ένα μικρό κορίτσι μιλούσε με το δάσκαλο της για τις φάλαινες.

Ο δάσκαλος είπε ότι είναι αδύνατο μια φάλαινα να καταπιεί έναν άνθρωπο, γιατί αν και είναι ένα πολύ μεγάλο θηλαστικό, ο λαιμός του είναι πολύ μικρός.

Το μικρό κορίτσι επισήμανε ότι μια φάλαινα είχε καταπιεί τον Ιωνά.

Ενοχλημένος ο δάσκαλος επέμεινε ότι μια φάλαινα δεν μπορεί να καταπιεί έναν άνθρωπο.

Τότε το μικρό κορίτσι είπε, «Όταν θα πάω στον παράδεισο, θα ρωτήσω τον Ιωνά.»

Και ο δάσκαλος τη ρώτησε «Και αν ο Ιωνάς έχει πάει στην κόλαση;»

Και η μικρή απάντησε: «Τότε θα τον ρωτήσεις εσύ.»

•Μια μέρα μια πιστοίκα καθόταν και έβλεπε τη μητέρα της που έπλενε τα πιάτα στον νεροχύτη. Ξαφνικά παρατήρησε ότι η μητέρα της είχε αρκετές λευκές τρίχες, που έκαναν αντίθεση στα καστανά της μαλλιά.

Κοίταξε τη μητέρα της και τη ρώτησε όλο απορία: «Γιατί κάποια από τα μαλλιά σου είναι λευκά, μαμά;»

Και η μητέρα της απάντησε: «Λοιπόν, κάθε φορά που κάνεις κάτι λάθος και με στεναχωρείς και με κάνεις να κλαίω, μια τρίχα μου γίνεται λευκή.»

Το μικρό κορίτσι σκέφτηκε λίγο αυτή την αποκάλυψη και είπε: «Μαμά, γιατί όλα τα μαλλιά της γιαγιάς είναι άσπρα;»

•Τα παιδιά είχαν όλα φωτογραφηθεί και η δασκάλα προσπαθούσε να τα πείσει να αγοράσουν από μια ομαδική φωτογραφία.

«Σκεφτείτε τι ωραία που θα είναι όταν μεγαλώσετε να βλέπετε αυτή τη φωτογραφία και να λέτε «Να η Ιωάννα, είναι δικηγόρος» ή «Να ο Μιχάλης, είναι γιατρός.»

Μια φωνούλα ακούστηκε από το βάθος της τάξης «Και να η δασκάλα, είναι νεκρή.»

•Τα παιδιά ήταν σε σειρά στην καφετέρια του σχολείου για το μεσημεριανό. Στην αρχή του τραπέζιού ήταν μια μεγάλη στοίβα με μήλα. Μια δασκάλα έκανε ένα σημείωμα και το άφησε δίπλα στα μήλα. «Πάρτε μόνο ένα ο Θεός προσέχει»

Στην άλλη πλευρά του τραπέζιού υπήρχε μια μεγάλη πιατέλα με μπισκότα σοκολάτας.

Και ένα παιδί έγραψε ένα σημείωμα, «Πάρτε όσα θέλετε, ο Θεός προσέχει τα μήλα.»

Σχολική βιβλιοθήκη

Πολλά παιδιά στο σχολείο μας είτε δεν είναι σωστά πληροφορημένα για τη δανειστική βιβλιοθήκη του σχολείου είτε δεν γνωρίζουν καν για την ύπαρξη της.

Στη βιβλιοθήκη υπάρχουν πολλά είδη βιβλίων για κάθε γούστο όπως περιπέτειες, μυθιστορήματα κ.α. Δεν είναι άδικο όμως να αγνοείται η ύπαρξη αυτών των βιβλίων με αποτέλεσμα να μην δανείζεται κανείς βιβλία; Το ενδιαφέρον

μας κίνησαν τα παρακάτω βιβλία :

- Οι Άθλιοι του Victor Hugo (κοινωνικό)
- Οι Περιπέτειες του Σέρλοκ Χόλμς, του συγγραφέα Arthur Conan Doyle (κλασική λογοτεχνία – περιπέτεια)
- Μεγάλες προσδοκίες, Κάρολος Ντίκενς (κλασική λογοτεχνία)
- Όταν ο ήλιος, της συγγραφέα Ζωρζ

Σαρρή

- Το κάστρο, του συγγραφέα Α.Τζ. Κρόνιν (κλασικά κείμενα)
- Αόρατοι Ρεπόρτερ, (εφηβικό μυθιστόρημα) του συγγραφέα Άρη Δημοκίδη

Της Κεραμάρου Ευδοξίας-Αθανασίας

Οι διατροφικές διαταραχές, ή αλλιώς διαταραχές πρόσληψης τροφής, είναι ένα φαινόμενο που εξαπλώνεται ταχύτατα κι έχει όλο και περισσότερα θύματα.

Ποια, όμως, είναι τα συμπτώματα που τις χαρακτηρίζουν;

Το κύριο σύμπτωμα είναι η σχέση των ασθενών με είναι η εξαιρετικά ανθυγιεινή σχέση το φαγητό. Ανάλογα με τη διαταραχή, οι ασθενείς αδυνατούν να ασκήσουν τον οποιοδήποτε έλεγχο στη ποσότητα του φαγητού που καταναλώνουν ή προσπαθούν να καταναλώσουν αφύσικα μικρές ποσότητες, φτάνοντας στα όρια του υποσιτισμού. Όταν θεωρούν πως έχουν ξεπεράσει το κατά τη γνώμη τους επιτρεπτό όριο θερμίδων προσπαθούν να ξεφορτωθούν το "περιττό" φαγητό με προκλητούς εμετούς, χρήση διουρητικών, υπερβολική άσκηση ή να αντισταθίσουν τη διαφορά καταναλώνοντας μικρότερες ποσότητες ή και καθόλου τροφή για ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα (συνήθως μέρες). Οι πάσχοντες νιώθουν αόριστες τύψεις και ενοχές, που συνήθως οδηγούν σε ένα ακόμη επεισόδιο υπερφαγίας (κατανάλωση μεγάλης ποσότητας τροφής σε μικρό χρονικό διάστημα) το οποίο ακολουθείται από τις προαναφερθείσες συμπεριφορές. Είναι δηλαδή ένας φαύλος κύκλος από τον

οποίο οι ασθενείς δεν μπορούν να ξεφύγουν.

Με τον καιρό, τα άτομα αποκτούν εμμονή με το βάρος και την εικόνα του σώματός τους. Η διαταραχή καταλαμβάνει τη ζωή τους και οι ίδιοι αντιμετωπίζουν δυσκολίες στις προσωπικές τους σχέσεις και αποκτούν αυτοκαταστροφικές τάσεις και συνήθειες (καταχρήσεις, ΚΛΠ). Παρ' όλα αυτά πασχίζουν να κρατήσουν το πρόβλημά τους κρυφό ή το αρνούνται διαρκώς.

Τι κρύβεται πίσω από τις Διατροφικές Διαταραχές;

Μέχρι και σήμερα, οι επιστήμονες δεν είναι απόλυτα σίγουροι. Είναι όμως βέβαιο τα παρακάτω αποτελούν κύριοι παράγοντες

- Τραυματικές εμπειρίες
- Σεξουαλική ή σωματική κακοποίηση
- Φορτισμένο οικογενειακό περιβάλλον και τεταμένες διαπροσωπικές σχέσεις
- Δυσκολία στην έκφραση των συναισθημάτων
- Ιστορικό χλεασμού λόγω σωματικού βάρους
- Χαμηλή αυτοεκτίμηση
- Πίση και δημιουργία μίας ψευδής εικόνας του τέλει, του όμορφου από τα Μ.Μ.Ε.

•Γενικότερα ψυχολογικοί παράγοντες (άγχος, θυμός, μοναξιά κατάθλιψη, αίσθημα ανεπάρκειας)

Πολλοί πιστεύουν ότι τα άτομα με Διατροφικές Διαταραχές είναι ανόητα, ρηχά, ενδιαφέρονται μόνο για το βάρος τους.

«Μα είναι χαζή; Είναι ήδη υπερβολικά αδύνατη! Δεν καταλαβαίνω γιατί θέλει να χάσει κι άλλο βάρος!» σκέφτονται κάποιοι. Πρέπει να καταλάβουμε ότι τα άτομα που πάσχουν από αυτές τις Διαταραχές, όταν κοιτάζουν το είδωλό τους στο καθρέφτη δεν βλέπουν αυτό που θα βλέπαμε εμείς, αλλά μία εικόνα διαστρεβλωμένη.

Είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι το φαγητό είναι το σύμπτωμα, όχι και η αιτία!

Πέρα από το γεγονός ότι βρίσκονται διαρκώς σε φάση άρνησης, οι ασθενείς δυσκολεύονται να αντιμετωπίσουν το πρόβλημά τους γιατί με τον καιρό εθίζονται στις συμπεριφορές και τρόπο σκέψης της Διαταραχής τους.

Διατροφικές Διαταραχές

Πολλοί συγκαταλέγουν τις Διατροφικές Διαταραχές με εξαρτίσεις όπως ναρκωτικά και αλκοόλ.

Πώς αντιμετωπίζονται οι Διατροφικές Διαταραχές;

Η διαδικασία είναι χρονοβόρα και καθόλου εύκολη, αλλά οι Διατροφικές Διαταραχές μπορούν να ξεπεραστούν με τη βοήθεια ψυχοθεραπευτή/ψυχιάτρου και διατροφολόγου, και με τη χορήγηση φαρμακευτικής αγωγής ενώ είναι βασική η υπομονή και η υποστήριξη από το κοντινό περιβάλλον του ασθενή.

Όσο νωρίτερα λάβει βοήθεια, τόσο καλύτερα και γρηγορότερα θα είναι και τα αποτελέσματα.

Οι θέσεις των διατροφικών διαταραχών στη κοινωνία

Για χρόνια, οι Διατροφικές Διαταραχές θεωρούνταν από κάποιους θέμα-ταμπού.

Κι ενώ θα περίμενε κανείς για ένα τόσο σημαντικό ζήτημα, που κοστίζει τη ζωή χιλιάδων ατόμων ετησίως, η πολιτεία να αναλάβει δράση, δεν γίνεται τίποτα.

•Δεν παρέχεται ενημέρωση από δημόσιους φορείς, όπως σχολεία

•Περιορισμένοι είναι ο αριθμός των Κέντρων Αντιμετώπισης και το κόστος αποτρεπτικό για την πλειοψηφία των ασθενών

Συγχαρητήρια στα παιδιά του προγράμματος της σχολικής εφημερίδας που το καθένα με τον τρόπο του συμμετείχε και βοήθησε στην υλοποίησή του: **Αθανασιάδη Γιώργο, Βαβλιάνη Σωτήρη, Δένη Ιωάννα, Ισαάκ Παναγιώτα, Καπετανίδη Παναγιώτη, Κοπαίλα Βίκυ, Κεραμάρου Ευδοξία, Λαοπούλου Μαρία, Μανώλη Ελεάνα, Μπόλοση Δέσποινα, Σιδηροπούλου Ράνια, Ταρπινίδου Πολυξένη, Τελούδη Ανδριάννα, Τερεζάκη Γεθσημανή, Τερζή Ινώ, Τζιωρτζίου Σταυριλία, Τζουβάνη Νίκο, Τόκκα Ευαγγελία, Χαλάτση Ιωάννα, Χαμαϊδό Γιάννη, Χαριστού Σοφία, Χατζηθωμά Χρύσα, Χριστοφορίδου Στέλλα, Ανδρέοβιτς Ανδρέα, Βασιλειάδου Κέλλυ, Γαλατά Έλλη, Γούναρη Δημήτρη, Ευαγγελινό Γιώργο, Τσακίρη Αντωνία, Τσαναξή Μιχάλη, Τσίτσο Δημήτρη, Τουκμενίδη Δανάη.**

Με την ευγενική χορηγία (επιμέλεια εκτύπωσης):

«Γράμμα» Βαρβολομαίος Θεόδωρος
Τυπογραφικό Εργαστήριο
Σχεδιασμός: Χρήστου Δημήτρη

